

Briselē, 2025. gada 5. decembrī
(OR. en)

16521/25

**Starpiestāžu lieta:
2025/0059 (COD)**

**MIGR 464
JAI 1871
COMIX 437
RELEX 1642
CODEC 2047
CH
IS
LI
NO**

PIEZĪME

Sūtītājs: prezidentvalsts

Saņēmējs: Padome

K-jas dok. Nr.: 6917/1/25 REV 1; 6917/1/25 ADD 1; 6917/2/25 ADD 2

Temats: Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes Regula, ar ko izveido kopīgu sistēmu to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai, kuri Savienībā uzturas nelikumīgi, un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/115/EK, Padomes Direktīvu 2001/40/EK un Padomes Lēmumu 2004/191/EK
– vispārēja pieeja

Gatavojoties Tieslietu un iekšlietu (TI) padomes 2025. gada 8. un 9. decembra sanāksmei, pielikumā ir pievienots prezidentvalsts kompromisa teksts par minēto priekšlikumu. Papildinājumi salīdzinājumā ar Komisijas priekšlikuma tekstu ir izcelti *treknā slīprakstā*, bet svītrojumi apzīmēti ar [...].

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko izveido kopīgu sistēmu to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai, kuri Savienībā uzturas nelikumīgi, un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/115/EK, Padomes Direktīvu 2001/40/EK un Padomes Lēmumu 2004/191/EK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 79. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ¹,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ²,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

---

¹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

² OV C [...], [...], [...]. lpp.

tā kā:

- (1) Savienībai, veidojot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, vajadzētu būt kopīgai politikai attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kuriem nav tiesību uzturēties Savienībā. Efektīva atgriešanas politika ir ticamas migrācijas pārvaldības sistēmas būtiska sastāvdaļa.
- (2) Ar šo regulu izveido kopīgu sistēmu to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai, [...] **kuri nelikumīgi uzturas** [...] **dalībvalstīs**, un tās pamatā ir kopīga atgriešanas [...] procedūra, **pienākumi trešās valsts valstspiederīgajam, kas uzturas nelikumīgi, rīku kopums efektīvas atgriešanas** [...] pārvaldībai, **tostarp atgriešanās stimulēšanas pasākumi**, un sadarbība [...] starp dalībvalstīm.
- (3) Lai palīdzētu īstenot visaptverošo pieeju, kas izklāstīta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2024/1351³, būtu jāievieš kopīga sistēma to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanas pārvaldībai, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi. Minētās **kopīgās** sistēmas pamatā vajadzētu būt integrētai politikas veidošanai, lai nodrošinātu to darbību un pasākumu saskanību un efektivitāti, ko Savienība un tās dalībvalstis veic savas attiecīgās kompetences ietvaros.
- (4) Eiropadome pastāvīgi ir uzsvērusi, cik svarīga ir apņēmīga rīcība visos līmeņos, lai veicinātu, palielinātu un paātrinātu atgriešanu no Eiropas Savienības. Eiropadome 2024. gada oktobrī aicināja Komisiju steidzami iesniegt jaunu tiesību akta priekšlikumu.

---

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1351 (2024. gada 14. maijs) par patvēruma un migrācijas pārvaldību un ar ko groza Regulas (ES) 2021/1147 un (ES) 2021/1060 un atceļ Regulu (ES) Nr. 604/2013 (OV L 222, 22.5.2024., 1. lpp.).

- (5) Likumdošanas un operatīvās plānošanas stratēģiskajās pamatnostādnēs brīvības, drošības un tiesiskuma telpā, ko Tieslietu un iekšlietu padome pieņēma 2024. gada 12. decembrī, ir atgādināts, ka sekmīga atgriešanas politika ir pamata pīlārs visaptverošā un ticamā Savienības patvēruma un migrācijas sistēmā. Šajā nolūkā stratēģiskajās pamatnostādnēs ir aicināts izstrādāt un īstenot pārliecinošāku un visaptverošāku pieeju atgriešanai, steidzami uzlabojot tiesisko regulējumu.
- (6) [...] *E*[...]fektīvai atgriešanas politikai būtu jāsavienoj ar Migrācijas un patvēruma pakta un jāveicina tā integritāte, kā arī jāpalīdz pārvaldīt nelegālo imigrāciju Savienībā un [...] **jānovērš** trešo valstu valstspiederīgo, kuri uzturas nelikumīgi, neatļauta kustība starp dalībvalstīm, vienlaikus ievērojot pamattiesības.

- (7) Savienība un tās dalībvalstis ir pastiprinājušas centienus, lai atgriešanas politiku padarītu efektīvāku. Neraugoties uz šiem centieniem, pašreiz spēkā esošais tiesiskais regulējums, ko veido Padomes Direktīva 2001/40/EK ⁴ un Direktīva 2008/115/EK ⁵, vairs neatbilst Savienības migrācijas politikas vajadzībām ***un likumdošanas un operacionālajām vajadzībām, lai nodrošinātu efektīvu atgriešanu***. Kopš 2008. gada, kad tika pieņemta Direktīva 2008/115/EK, brīvības, drošības un tiesiskuma telpa un Savienības migrācijas politika ir būtiski mainījusies. ES tiesību akti migrācijas jomā vairs nav tiesību akti, kas noteic minimālos standartus, bet gan tiesību akti, kas tuvina dalībvalstu praksi. Komisija 2018. gadā centās reformēt atgriešanas noteikumus ar priekšlikumu pārstrādāt Atgriešanas direktīvu ⁶. Komisija ar Ieteikumiem (ES) 2017/2338 ⁷ un (ES) 2023/682 ⁸ ir arī centusies atbalstīt dalībvalstis Direktīvā 2008/115/EK paredzēto elastības iespēju izmantošanā. Neskatoties uz to, ir sasniegtas pašreiz spēkā esošā tiesiskā regulējuma robežas.

---

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1351 (2024. gada 14. maijs) par patvēruma un migrācijas pārvaldību un ar ko groza Regulas (ES) 2021/1147 un (ES) 2021/1060 un atceļ Regulu (ES) Nr. 604/2013 (OV L 222, 22.5.2024., 1. lpp.).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/115/oj>).

⁶ Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par kopējiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (pārstrādāta redakcija). Briselē, 12.9.2018. COM(2018) 634 final, 2018/0329 (COD).

⁷ Komisijas Ieteikums (ES) 2017/2338 (2017. gada 16. novembris), ar kuru izveido kopīgu "Rokasgrāmatu atgriešanas jautājumos" dalībvalstu kompetentajām iestādēm izmantošanai ar atgriešanu saistītu uzdevumu veikšanā (OV L 339, 19.12.2017., 83. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2017/2338/oj>).

⁸ Komisijas Ieteikums (ES) 2023/682 (2023. gada 16. marts) par atgriešanas lēmumu savstarpēju atzīšanu un atgriešanas paātrināšanu, īstenojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/115/EK. C/2023/1763. OV L 86, 5.10.2023., 58. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2023/682/oj>.

- (8) Būtu jāizveido vienota atgriešanas procedūra, kas ir stingra [...], lai nodrošinātu, ka humānā veidā un, pilnībā ievērojot pamattiesības, kā arī starptautiskās tiesības, tiek atgriezti tie trešo valstu valstspiederīgie, kuri neatbilst vai vairs neatbilst iecelšanas, uzturēšanās vai pastāvīgas uzturēšanās nosacījumiem dalībvalstu teritorijā. Skaidriem un pārredzamiem noteikumiem, kas piemērojami visās dalībvalstīs, būtu jānodrošina noteiktība attiecīgajam trešās valsts valstspiederīgajam un kompetentajām iestādēm. Ir svarīgi vienkāršot, atvieglot un paātrināt atgriešanas procedūras un nodrošināt, ka atgriešanu nekavē, **tostarp**, neatļauta kustība uz citām dalībvalstīm.
- (9) Noteikumu piemērošanai, ievērojot šo regulu, nebūtu jāietekmē noteikumi par piekļuvi starptautiskajai aizsardzībai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2024/1348⁹. Attiecīgā gadījumā šīs regulas noteikumus papildina īpaši noteikumi, kas negatīvus lēmumus par patvērumu sasaista ar atgriešanas lēmumiem Regulā (ES) 2024/1348 attiecībā uz lēmumu izdošanu un tiesiskās aizsardzības līdzekļiem un ar atgriešanas robežprocedūru Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2024/1349¹⁰.
- (9.a) *Nekas šajā regulā nebūtu jāinterpretē kā tāds, kas ietekmē dalībvalstu krimināltiesības un jo īpaši krimināltiesu pieņemto tiesas nolēmumu izpildi.***

---

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1348 (2024. gada 14. maijs), ar ko izveido kopīgu procedūru starptautiskajai aizsardzībai Savienībā un atceļ Direktīvu 2013/32/ES (OV L, **2024/1348** [...], 22.5.2024., 1. lpp. ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1349 (2024. gada 14. maijs), ar ko izveido atgriešanas robežprocedūru un groza Regulu (ES) 2021/1148 (OV L, 2024/1349, 22.5.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1349/oj>).

- (10) Šajā regulā ir ievērotas trešo valstu valstspiederīgo pamattiesības un principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (“Harta”), kā arī 1951. gada 28. jūlija Ženēvas Konvencijā par bēgļu statusu, kura papildināta ar 1967. gada 31. janvāra Ņujorkas protokolu (“Ženēvas konvencija”). Regula būtu jāpieņem saskaņā ar Hartu, Savienības tiesību vispārējiem principiem un attiecīgajām starptautiskajām tiesībām.
- (11) [...] Būtu jāievēro neizraidīšanas (*non-refoulement*) princips un kolektīvās izraidīšanas aizliegums, kas paredzēts Hartas 19. pantā. Nevienam nedrīkst pārvietot, izraidīt vai izdot kādai trešajai valstij, ja ir liela iespējamība, ka attiecīgo personu tur sodīs ar nāvi, spīdzinās vai citādi necilvēcīgi vai pazemojoši pret viņu izturēsies vai sodīs.
- (12) Par trešās valsts valstspiederīgā atgriešanas nodrošināšanu atbildīga ir tā dalībvalsts, kuras teritorijā viņa nelikumīgā uzturēšanās ir atklāta. Kad tiek atklāta nelikumīga uzturēšanās, dalībvalstīm būtu, ***nedublējot iepriekšējās tiesvedībās vai procesos veiktās pārbaudes***, ātri jāidentificē trešās valsts valstspiederīgais, ***uz kuru attiecas atgriešana***, un jāpārbauda iespējamie drošības riski, veicot vaicājumus attiecīgajās Savienības un valstu datubāzēs.
- (12.a) Tiesai, ko dalībvalsts saskaņā ar valsts tiesību aktiem izraudzījusies par kompetento tiesu, vajadzētu būt atbildīgai par tiesiskās aizsardzības līdzekli, ar ko apstrīd atgriešanas lēmumu, ieceļošanas aizliegumu un izraidīšanas lēmumu. Atbilstība prasībām, kas izriet no neizraidīšanas (non-refoulement) principa, būtu jāpārbauda tad, ja lietas materiāli, kas darīti zināmi tiesai, kura saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir izraudzīta par kompetentu attiecībā uz tiesiskās aizsardzības līdzekli pret atgriešanas lēmumu vai izraidīšanas lēmumu, un kas papildināti vai precizēti, ņemot vērā sacīkstes principu balstītu tiesvedību, liecina, ka varētu tikt apdraudēts neizraidīšanas (non-refoulement) princips.***

- (12.b) *Neskarot Hartas 47. pantā paredzētās tiesības uz efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli, kas nodrošina, ka trešās valsts valstspiederīgais var apstrīdēt atgriešanas lēmumā norādīto brīvprātīgas izceļošanas laikposmu vai tā neesamību, tam, ka tiek anulēts vai atcelts brīvprātīgas izceļošanas laikposms, nebūtu jāietekmē minētajā atgriešanas lēmumā noteiktais pienākums atstāt dalībvalstu teritoriju.*
- (13) *Izraidīšanas gadījumā [...] iestādēm, kas izraudzītas par kompetentajām iestādēm saskaņā ar valsts tiesību aktiem, veicot individuālu novērtējumu un ņemot vērā visus attiecīgos apstākļus, būtu jāpārbauda, vai ir ievērots neizraidīšanas (non-refoulement) princips. Attiecīgajam trešās valsts valstspiederīgajam pēc iespējas ātrāk būtu jāiesniedz pierādījumi par saviem personīgajiem apstākļiem. Vajadzētu būt iespējai paļauties, ka iepriekšējos procedūras posmos vai citās iepriekšējās procedūrās ir veikts [...] visu attiecīgo apstākļu novērtējums. Būtu jāizskata visas attiecīgās [...] apstākļu izmaiņas un visi jaunie fakti, kas liecina par risku, ar noteikumu, ka tie ir pamatoti un netiek uzskatīti par tādiem, ko trešās valsts valstspiederīgais ir izvirzījis tikai tādēļ, lai aizkavētu vai traucētu izraidīšanu.*
- (13.a) *Dalībvalstis var nosūtīt trešās valsts valstspiederīgo, kurš norāda, ka ar izraidīšanu tiktu pārkāpts neizraidīšanas (non-refoulement) princips, uz attiecīgo procedūru, tostarp patvēruma procedūru, atsaucoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2024/1348, ar ko izveido kopīgu procedūru starptautiskajai aizsardzībai Savienībā un atceļ Direktīvu 2013/32/ES. Dalībvalsts var nosūtīt trešās valsts valstspiederīgo uz attiecīgo procedūru arī tad, ja tās iestādēm, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir izraudzītas par kompetentām, kļūst zināmas attiecīgas norādes, ka ar izraidīšanu tiktu pārkāpts neizraidīšanas (non-refoulement) princips.*

- (14) Ir nepieciešams, lai dalībvalstis varētu sadarboties elastīgāk, arī izmantojot jaunus divpusējus nolīgumus vai vienošanās, un mērķtiecīgāk, lai [...] **sekmētu efektīvu atgriešanu uz trešām valstīm.**
- (15) Tiklīdz ir konstatēts, ka trešās valsts valstspiederīgais neatbilst vai vairs neatbilst ieceļošanas, uzturēšanās vai pastāvīgas uzturēšanās nosacījumiem dalībvalstu teritorijā, būtu nevilcinoties jāizdod atgriešanas lēmums, pamatojoties uz individuālu novērtējumu, kurā ņemti vērā visi **attiecīgie** fakti un apstākļi. **Atgriešanas lēmumā būtu jānorāda trešās valsts valstspiederīgā pienākums atstāt dalībvalstu teritoriju. Nevajadzētu prasīt atgriešanās valsti noteikt atgriešanās lēmumā. Atgriešanas valsts būtu jānosaka vēlākais pirms izraidīšanas, un to var noteikt vai nu atgriešanas lēmumā, vai jebkurā citā izraidīšanas lēmumā atsevišķi no atgriešanas lēmuma. Ja ir konstatēts izraidīšanas risks, nebūtu jāliedz iespēja izdot atgriešanas lēmumu, bet izraidīšana būtu jāatliek.**
- (15.a) **Nekam šajā regulā nebūtu jāliedz dalībvalstīm valsts tiesību aktos paredzēt citus iemeslus izraidīšanas atlikšanai attiecībā uz konkrētām grupām.**
- (15.b) **Trešās valsts valstspiederīgajam, kuram ir pienākums atstāt teritoriju, vajadzētu būt primāri atbildīgam par izceļošanu no dalībvalstu teritorijas saskaņā ar atgriešanas lēmumu.**
- (16) Ir nepieciešams nodrošināt, ka dalībvalsts izdotā atgriešanas lēmuma būtiskie elementi tiek ierakstīti īpašā veidlapā, kas ir Eiropas atgriešanas rīkojums, un darīti pieejami Šengenas Informācijas sistēmā kopā ar brīdinājumu par atgriešanu vai iekļauti informācijā, ar kuru divpusēji apmainās ar citu dalībvalsti. Savukārt Eiropas atgriešanas rīkojumam būtu jāatbalsta citas dalībvalsts izdotu **izpildāmu** atgriešanas lēmumu **vai izraidīšanas lēmumu** atzīšana un izpilde, ja trešās valsts valstspiederīgais neatļauti pārvietojas uz minēto citu dalībvalsti.

(17) [...]

(18) Ja uz trešās valsts valstspiederīgo, kurš atrodas kādas dalībvalsts teritorijā, attiecas izpildāms atgriešanas lēmums, ko izdevusi cita dalībvalsts, atgriešanas lēmuma atzīšanai un izpildei būtu jāatvieglo un jāpaātrina atgriešanas process, pamatojoties uz dalībvalstu ciešāku sadarbību un savstarpēju uzticēšanos. *Šāda atzīšana un izpilde* [...] var arī palīdzēt atturēt no neatbilstīgas migrēšanas un neatļautas sekundārās kustības Savienībā, kā arī mazināt kavēšanos atgriešanas procesā. Tiesiskās aizsardzības līdzekļi attiecībā uz atgriešanas [...] *lēmumu* būtu jāizmanto *tikai* izdevējā dalībvalstī.

(18.a) Atgriešanas lēmuma vai izraidīšanas lēmuma atzīšanai, pamatojoties uz 7. panta 7. punktā minētajā Eiropas atgriešanas rīkojumā pieejamo informāciju, nav jābūt lēmuma vai akta veidā. Atgriešanas lēmuma vai izraidīšana lēmuma neatzīšanai nav jābūt lēmuma vai akta veidā.

- (18.b) Ja dalībvalsts apsver iespēju atzīt un izpildīt izpildāmu izdevējas dalībvalsts atgriešanas lēmumu vai izraidīšanas lēmumu, turpinājumā minētie pamatprincipi var palīdzēt dalībvalstij noteikt situācijas, kurās nebūtu jāpiemēro savstarpēja atzīšana, bet tā vietā jāizdod valsts atgriešanas lēmums. Šādas situācijas var būt gadījumi, kad izpilde būtu pretrunā izpildes dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai, tostarp attiecībā uz tādu trešo valstu valstspiederīgo konkrētu kategoriju atgriešanu kā nepavadīti nepilngadīgie un cilvēku tirdzniecības upuri, kuriem valsts tiesību aktos ir paredzēts augstāks aizsardzības līmenis; jaunu atgriešanas lēmumu izdot ir ātrāk; Eiropas atgriešanas rīkojumā pieejamā informācija ir nepilnīga; trešās valsts valstspiederīgais ir pārsūdzējis atgriešanas lēmumu izdevējā dalībvalstī; trešās valsts valstspiederīgo paredzēts izraidīt uz citu trešo valsti nekā tā, kas norādīta izdevējas dalībvalsts atgriešanas lēmumā vai izraidīšanas lēmumā, un atgriešanas lēmumā nav norādīta atgriešanās valsts.*
- (18.c) Lai sagatavotu turpmākos soļus ceļā uz obligātu savstarpējo atzīšanu, Komisijai un attiecīgajām ES aģentūrām, piemēram, eu-LISA, attiecīgā gadījumā būtu jāatbalsta dalībvalstis, tostarp nosakot nepieciešamos pasākumus un pielāgojumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu Eiropas atgriešanas rīkojuma automatizētu apstrādi.*
- (19) [...] Dalībvalstīm un Komisijai un attiecīgajām ES aģentūrām, piemēram, eu-LISA, vēlākais līdz 7. panta 8. punktā minētā īstenošanas akta pieņemšanai būtu [...] jāsāk ieviest juridiski un tehniski pasākumi, lai nodrošinātu, ka Eiropas atgriešanas rīkojumu var darīt pieejamu Šengenas Informācijas sistēmā. [...]*

- (19.a) Divus gadus pēc šīs regulas piemērošanas sākuma Komisijai būtu jāveic savstarpējās atzīšanas īstenošanas novērtēšana, jo īpaši attiecībā uz to, vai dalībvalstis ir ieviešas juridiskos un tehniskos pasākumus, kas, ievērojot 7. panta 7. punktu, Eiropas atgriešanas rīkojumu dara pieejamu Šengenas Informācijas sistēmā un vai tie ir efektīvi; vai dalībvalstis ir ieviešas juridiskos un tehniskos pasākumus, lai, ievērojot 7. panta 9. punktu, nodrošinātu Eiropas atgriešanas rīkojuma automatizētu apstrādi; atgriešanas lēmumu un izraidīšanas lēmumu atzīšanas un izpildes efektivitāti; no tā izrietošo slogu valstu tiesu un administratīvajām sistēmām un attiecīgo mācību un izmēģinājuma projektu darbību rezultātiem.*
- (19.b) Pamatojoties uz 9. panta 10. punktā minēto novērtēšanu, Komisijai attiecīgā gadījumā būtu jāiesniedz tiesību aktu priekšlikumi, tostarp jebkādi mērķtiecīgus grozījumi efektīvas atgriešanas nodrošināšanai, lai ieviestu citas dalībvalsts izdotu izpildāmu atgriešanas lēmumu un izraidīšanas lēmumu obligātu atzīšanu un izpildi. Ja Komisija priekšlikumu neiesniedz, tai būtu paskaidro, kāpēc.*
- (20) Valstu atgriešanas pasākumu sekām arī turpmāk būtu jāpiešķir Savienības dimensija, nosakot ieceļošanas aizliegumu, kas aizliedz ieceļot un uzturēties ikvienas dalībvalsts teritorijā. Ieceļošanas aizlieguma ilgums būtu jānosaka, pienācīgi apsverot visus atsevišķa gadījuma attiecīgos apstākļus, un tam principā nevajadzētu pārsniegt [...] **divdesmit** gadus. Kad izceļošanas pārbaudēs pie ārējām robežām tiek atklāts, ka trešās valsts valstspiederīgais uzturas nelikumīgi, varētu būt lietderīgi noteikt viņam ieceļošanas aizliegumu, lai novērstu turpmāku atkārtotu ieceļošanu un tādējādi samazinātu nelegālas imigrācijas risku, **vienlaikus netraucējot ātrai trešās valsts valstspiederīgā izceļošanai.**

(21) [...] *Trešo valstu* valstspiederīgos [...], *kuri nav izpildījuši* pienākumu atstāt valsti [...] *vai kuriem nav piešķirts* brīvprātīgas atgriešanās *laikposms, var izraidīt, izmantojot piespiedu līdzekļus*. Pastiprināto izraidīšanas noteikumu mērķis ir nodrošināt tiešas un tūlītējas sekas gadījumā, ja trešās valsts valstspiederīgais neievēro [...] *termiņu*, kādā tiem, *vēlākais*, jāizceļo, *kā arī lai novērstu neatļautu sekundāru kustību un drošības riskus*. *Ja nav pamata uzskatīt, ka brīvprātīga atgriešanās apdraudētu atgriešanas procedūras mērķi, trešo valstu valstspiederīgos, kuri sadarbojas, arī turpmāk var atgriezt, galvenokārt izmantojot brīvprātīgu atgriešanos*. Uz piespiedu līdzekļiem būtu jāattiecinā samērīguma un efektivitātes princips no izmantojamo līdzekļu un sasniedzamo mērķu aspekta.

(21.a) *Šī regula attiecas tikai uz tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri Savienībā uzturas nelikumīgi, tāpēc tā neietekmē atgriešanās un reintegrācijas konsultācijas un citas programmas, kas paredzētas to trešo valstu valstspiederīgo brīvprātīgas atgriešanos un reintegrācijas atbalstam, kuri uzturas Savienībā likumīgi*.

(22) Ir vajadzīgi kopīgi noteikumi, lai nodrošinātu, ka trešo valstu valstspiederīgie, kas *uzturas nelikumīgi* un rada drošības risku [...], tiek efektīvi identificēti un ātri atgriezti. Ir nepieciešams nodrošināt, ka tiek veiktas attiecīgas pārbaudes, lai identificētu un atzīmētu tos trešo valstu valstspiederīgos, kuri rada drošības risku, tostarp balstoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2024/1356 ¹¹ noteikto skrīninga procesu. Trešo valstu valstspiederīgo, kuri rada drošības risku, izraidīšanai vajadzētu būt *pamata* praksei, un vajadzētu būt iespējai atkāpties no vispārīgajiem noteikumiem, lai noteiktu ilgākus *vai beztermiņa* iecelšanas aizliegumus un garākus aizturēšanas periodus, kā arī atkāpties no īpašu aizturēšanas centru izmantošanas, lai personas, kas apdraud [...] *dalībvalstu* drošību, tiktu ātri izraidītas.

---

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1356 (2024. gada 14. maijs), ar ko ievieš trešo valstu valstspiederīgo skrīningu pie ārējām robežām un groza Regulas (EK) Nr. 767/2008, (ES) 2017/2226, (ES) 2018/1240 un (ES) 2019/817 (OV L, 2024/1356, 22.5.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>).

- (23) Ar jaunajiem noteikumiem, paredzot tajos papildu rīkus, būtu jāpaplašina dalībvalstu iespējas nodrošināt atgriešanu uz trešām valstīm. Vajadzētu būt iespējai noslēgt konkrētus nolīgumus vai vienošanās ar trešām valstīm, lai dalībvalstīm nodrošinātu vairāk iespēju atgriešanai, ar nosacījumu, ka attiecīgā trešā valsts ievēro starptautiskos cilvēktiesību standartus un – *izraidīšanas gadījumā*– neizraidīšanas (*non-refoulement*) principu.
- Trūkumiem attiecībā uz konkrētām trešās valsts teritorijas daļām vai identificējamu personu kategoriju nebūtu jāliedz noslēgt šādu nolīgumu vai vienošanos, ar noteikumu, ka ir ieviestas pietiekamas garantijas, lai nodrošinātu, ka tiek pilnībā ievērotas to trešo valstu valstspiederīgo tiesības, uz kuriem attiecas šāds nolīgums vai vienošanās.*** Nolīgumā vai vienošanās jo īpaši būtu jānosaka [...] *atgriešanai piemērojamās procedūras*, uzturēšanās nosacījumi valstī, trešās valsts [...] *pienākumi un* tas, kādas ir *nolīguma vai vienošanās* pārkāpumu sekas. ***Ja nolīgums vai vienošanās ietver turpmāku atgriešanu no trešās valsts, nolīgumā vai vienošanās būtu papildus jāparedz to, kādas ir sekas gadījumā, ja turpmākā atgriešana nav iespējama, dalībvalsts vai ES un trešās valsts pienākumus un atbildību uz izcelsmes valsti, to, kādas ir sekas gadījumā, ja*** [...] notiek būtiskas pārmaiņas, kas nelabvēlīgi ietekmē situāciju trešajā valstī, un būtu jāparedz neatkarīga uzraudzības struktūra vai mehānisms nolīguma vai vienošanās īstenošanas novērtēšanai. Šādi nolīgumi vai vienošanās būs Savienības tiesību aktu īstenošana Hartas 51. panta 1. punkta nozīmē.

(23.a) Lai nodrošinātu, ka leģitīmās intereses, kas saistītas ar ārējo robežu pārvaldību un attiecīgo dalībvalstu iekšējo drošību, tiek pietiekami aizsargātas apstākļos, kad dalībvalsts risina sarunas par nolīgumu vai vienošanos šīs regulas nolūkos ar kādu no Savienības kaimiņos esošām trešām valstīm, dalībvalstis, kurām ir kopīga robeža ar minēto trešo valsti, būtu piemērotā laikā pirms nolīguma vai vienošanās noslēgšanas jāinformē par minētajām sarunām, pilnībā ievērojot Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā noteikto lojālas sadarbības principu. Ja tiek noslēgti nolīgumi vai vienošanās ar trešām valstīm, tad dalībvalstīm vajadzētu būt pienākumam par šādiem nolīgumiem vai vienošanos Komisiju un citas dalībvalstis informēt, pirms tie tiek provizoriski piemēroti vai stājas spēkā – atkarībā no tā, kurš ir agrāk. Turklāt, lai nepieļautu neatbilstību Savienības tiesību aktiem un uzlabotu pārredzamību, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai Komisiju un citas dalībvalstis brīvprātīgi un pirms puses ir panākušas galīgo vienošanos informēt par to, kā norit sarunas ar trešo valsti par nolīgumiem vai režīmiem, ko atļauj šī regula, tostarp, lai lūgtu Komisiju izvērtēt paredzētā nolīguma vai vienošanās, par kuru notiek sarunas, saderību ar Savienības tiesību aktiem.

(24) Tas, cik labi funkcionē Šengenas zona bez iekšējām robežām, ir atkarīgs no tā, cik efektīvi un sekmīgi dalībvalstis piemēro attiecīgo *acquis*. Padomes Regula (ES) 2022/922 izveidoja izvērtēšanas un uzraudzības mehānismu, lai pārbaudītu Šengenas *acquis* piemērošanu, tostarp attiecībā uz tādu trešo valstu valstspiederīgo efektīvu atgriešanu, kuriem nav tiesību uzturēties [...].

- (25) Kad dalībvalstis veic atgriešanas procedūras, tām pirmkārt būtu jāņem vērā bērna labākās intereses saskaņā ar Hartas 24. pantu un Apvienoto Nāciju Organizācijas 1989. gada Konvenciju par bērna tiesībām. Novērtējot konkrēta bērna labākās intereses, dalībvalstīm jo īpaši būtu pienācīgi jāņem vērā nepilngadīgā labbūtība un sociālā attīstība īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā, drošuma un drošības apsvērumi un paša nepilngadīgā uzskati atbilstoši viņa vecumam un briedumam, tostarp viņa priekšvēsture. [...] Nepavadītus **nepilngadīgos** visos atgriešanas procesa posmos būtu jāpavada pārstāvim.
- (26) Ja ir pamats šaubīties par to, vai trešās valsts valstspiederīgais ir nepilngadīgs, [...] **var veikt** viņa vecuma novērtēšanu **saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Dalībvalstis var paļauties uz iepriekšēju procedūru laikā veiktiem vecuma novērtējumiem.** Lai nodrošinātu migrācijas pārvaldības saskaņotību Savienībā, [...] **var** ievērot to pašu procedūru, kas paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2024/1348 ¹². [...]

---

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1348 (2024. gada 14. maijs), ar ko izveido kopīgu procedūru starptautiskajai aizsardzībai Savienībā un atceļ Direktīvu 2013/32/ES (OV L 222, 22.5.2024., 1. lpp.).

- (27) Lai pastiprinātu atgriešanas procedūras efektivitāti, būtu jānosaka skaidri [...] **pienākumi** trešo valstu valstspiederīgajiem. Trešo valstu valstspiederīgajiem vajadzētu **būt pienākumam atstāt dalībvalstu teritoriju un visā** atgriešanas procedūras **laikā** sadarboties ar iestādēm [...]. Trešo valstu valstspiederīgajiem būtu jāpaliek **kompetentajām iestādēm pieejamiem un sasniedzamiem, un tiem būtu jāsniedz jebkāda informācija, kas attiecas uz sagatavošanos atgriešanai un uz atgriešanu. No minētā izriet, ka galvenokārt pašam trešās valsts valstspiederīgajam vajadzētu būt atbildīgam par savas identitātes noteikšanu un** par atgriešanai nepieciešamo **ceļošanas dokumentu** nodrošināšanu [...]. Par pienākumu **atstāt teritoriju un** sadarboties neievērošanu būtu jānosaka efektīvas un samērīgas sekas, **un kompetentajām iestādēm būtu jāveic attiecīgas darbības, tostarp izmeklēšana, lai nodrošinātu atgriešanu. Tomēr trešo valstu valstspiederīgajiem, kurus nevar atgriezt, tostarp neizraidīšanas (non-refoulement) principa dēļ vai tādēļ, ka tie nesadarbojas ar kompetentajām iestādēm, būtu jāpiemēro vispārējie pienākumi, tostarp pienākums palikt, uzturēties un ziņot. No šādu pienākumu neizpildes izrietošo seku vidū vajadzētu būt, piemēram, pabalstu un piemaksu, kas piešķirti saskaņā ar valsts tiesību aktiem, samazināšanai [...] vai [...] ceļošanas dokumentu konfiskācijai.**
- (27.a) **Šie noteikumi neattiecas uz pienākumiem un pasākumiem, kas nav saistīti ar atgriešanu. Šādā ziņā 21. pants un turpmākie panti neietekmē noteikumus, kas reglamentē sekas attiecībā uz sociālajiem pabalstiem, ko piešķir saskaņā ar valsts tiesību aktiem.**
- (28) Šai regulai nebūtu jāietekmē dalībvalstu iespēja attiecīgā gadījumā trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem attiecas šīs regulas darbības joma, piemērot kriminālsodus, **tostarp ieslodzījumu,** saskaņā ar valsts krimināltiesībām.

- (29) Būtu jānosaka tiesiskās aizsardzības līdzekļu kopums attiecībā uz lēmumiem, kas saistīti ar atgriešanu, lai nodrošinātu attiecīgo personu [...] **tiesību** efektīvu aizsardzību. **Neskarot tiesības ierobežot piekļuvi juridiskajai palīdzībai un pārstāvībai**, ja lieta tiek pārsūdzēta vai pārskatīta tiesā, pēc pieprasījuma [...] būtu jādara pieejama nepieciešamā juridiskā palīdzība.
- (29.a) **Tiesas jēdziens ir Savienības tiesībās reglamentēts jēdziens, kā to interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa. Minētais jēdziens līdzās citiem elementiem var nozīmēt tikai iestādi, kas rīkojas kā trešā persona attiecībā pret iestādi, kura ir pieņēmusi lēmumu, kas ir tiesvedības priekšmets. Minētajai iestādei būtu jāveic tiesas funkcijas, un nav izšķirošas nozīmes tam, vai minētā iestāde saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atzīta par tiesu. Šai regulai nebūtu jāietekmē dalībvalstu kompetence organizēt savu valsts tiesu sistēmu un noteikt pārsūdzības instanču skaitu. Ja valsts tiesību aktos ir paredzēta iespēja turpināt pārsūdzēt pirmajā instancē pieņemtu lēmumu vai turpmāku pārsūdzību lēmumu, šādu pārsūdzību procedūra un apturošais spēks būtu jāreglamentē valsts tiesību aktos saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un starptautiskajām saistībām.**
- (30) Lai uzlabotu atgriešanas procedūru efektivitāti, vienlaikus nodrošinot, ka tiek ievērotas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību saskaņā ar Hartas 47. pantu, ar atgriešanu saistītie lēmumi iespēju robežās būtu jāpārsūdz vienā tiesu līmenī. Šīs regulas noteikumiem, kas saistīti ar pārsūdzībām un [...] **lēmumu izpildes apturēšanu**, būtu jāatbilst Pamattiesību hartas 47. pantā paredzētajām tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību.

- (31) [...] Būtu jānodrošina, ka dalībvalstīm ir pieejami rīki, kas nepieciešami *ātras un efektīvas atgriešanas nodrošināšanai, tostarp pasākumi, kas paredz sekas par pienākumu atstāt teritoriju un sadarboties neievērošanu un stimuli minētos pienākumus ievērot, kā arī pasākumi, kuru mērķis ir novērst* bēgšanas iespējamību. Kopīgiem noteikumiem, *kas neierobežo dalībvalstu tiesības valsts tiesību aktos noteikt papildu pasākumus un kritērijus*, būtu jāracionalizē *prasības, ko paredz pienākums sadarboties, un kritēriji, ko izmanto bēgšanas iespējamības noteikšanai. Ar šādu noteikumu palīdzību būtu arī jāpanāk, ka dalībvalstīs*, lai efektīvi pārvaldītu atgriešanas procesu, tiek izmantota aizturēšana un [...] aizturēšanas alternatīvas.
- (32) Vajadzētu būt iespējai aizturēšanu piemērot gadījumos, kad tas ir samērīgi un nepieciešami, vērtējot katru gadījumu individuāli, *atgriešanas, tostarp atgriešanas [...] sagatavošanas, [...] atpakaļuzņemšanas un izraidīšanas veikšanas nolūkā*. Iestādēm būtu jārikojas ar pienācīgu rūpību, un aizturēšanas periodam vajadzētu būt pēc iespējas īsākam, *un parasti* aizturēšanas periodam *konkrētajā dalībvalstī* nevajadzētu būt ilgākam par 24 mēnešiem. *Gadījumā, ja notiek bēgšana uz citu dalībvalsti, maksimālā aizturēšanas perioda aprēķināšanā neņem vērā iepriekšējos aizturēšanas periodus. Maksimālā aizturēšanas perioda aprēķināšanā nebūtu jāiekļauj citās regulās vai direktīvās paredzētie aizturēšanas periodi. Aizturēšanas laikā uzmanība būtu jāpievērš īpašām vajadzībām, kas izriet no neaizsargātības novērtējuma*. Ja valsts tiesību aktos ir paredzēta nepilngadīgo aizturēšana, pirmkārt būtu jāņem vērā bērna labākās intereses. Kā aizturēšanas alternatīvas būtu jāizmanto citi mazāk ierobežojoši pasākumi, ja tos var efektīvi piemērot trešo valstu valstspiederīgajiem, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi.

- (32.a) *Ja trešās valsts valstspiederīgais ir bijis aizturēts 24 mēnešus, tad dalībvalstij vajadzētu būtu iespējai minēto valstspiederīgo aizturēt uz jauniem periodiem, kas nav ilgāki par sešiem mēnešiem, ja pastāv bēgšanas iespējamība un ja ir parādījusies pamatota izraidīšanas iespējamība tāpēc, ka ir iegūta jauna nozīmīga informācija noteiktos apstākļos. Nosakot aizturēšanu, būtu jāievēro nepieciešamības un samērīguma principi, un aizturēšanas periodam vajadzētu būt pēc iespējas īsam.*
- (33) Lai atgrieztu trešo valstu valstspiederīgos, kuri rada drošības risku, ir vajadzīgi īpaši pasākumi, kuru mērķis ir aizsargāt citu personu tiesības un brīvības. Tādēļ vajadzētu būt iespējai šādus trešo valstu valstspiederīgos aizturēt uz [...] **periodu**, kas ir ilgāks par **24 mēnešiem**, bet jebkurai šādai aizturēšanai ir jāatbilst proporcionalitātes principam.
- (34) Trešo valstu valstspiederīgajiem, kurus tur apsardzībā, būtu jānodrošina humāna un cieņpilna attieksme, ievērojot viņu pamattiesības saskaņā ar starptautiskiem un valsts tiesību aktiem [...]. Aizturētās personas **parasti** būtu jāievieto īpašos aizturēšanas centros vai citu telpu nodalītās daļās. Ja dalībvalsts nespēj nodrošināt šādas telpas **vai ja dalībvalsts uzskata, ka trešās valsts valstspiederīgā transportēšana, ņemot vērā atgriešanas lēmuma izpildi, nav samērīga**, var izmantot ieslodzījuma vietas, kurās trešo valstu valstspiederīgie ir nošķirti no parastajiem ieslodzītajiem.
- (35) Šajā regulā noteiktie aizturēšanas iemesli neskar citus aizturēšanas iemeslus, kas piemērojami saskaņā ar valsts tiesību aktiem [...], arī ne aizturēšanas iemeslus kriminālprocesa ietvaros.

- (36) Ikvienas valsts pienākums uzņemt atpakaļ savus valstspiederīgos ir valsts suverenitātes un starptautiskās sadarbības pamatprincips. Valstu pienākums uzņemt atpakaļ savus valstspiederīgos tiek uzskatīts par starptautisko paražu tiesību principu, [...] ***un tas ir paredzēts ICAO konvencijas IC pielikuma 5. nodaļā un izklāstīts Samoa nolīgumā. [...] Efektīvi īstenot atgriešanu ir iespējams tikai tad, ja valstis izpilda pienākumu uzņemt atpakaļ savus valstspiederīgos [...]. Tāpēc dalībvalstu spēja efektīvi īstenot atgriešanu ir atkarīga no tā, vai trešās valstis sadarbojas [...]. Vajadzības gadījumā, lai uzlabotu sadarbību ar trešām valstīm, ES un dalībvalstis izmanto esošos instrumentus, piemēram, Regulas (ES) 810/2009 25.a pantu un Frontex atbalstu.***
- (37) [...] Koordinēta dalībvalstu pieeja atpakaļuzņemšanas jautājumiem ir būtiska, lai atvieglotu trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu. Nepietiekami turpmāki pasākumi pēc izpildāmiem atgriešanas lēmumiem var apdraudēt kopējās pieejas atgriešanai efektivitāti. Pēc izpildāmiem atgriešanas lēmumiem būtu sistemātiski jāveic visi atgriešanas īstenošanai nepieciešamie pasākumi, tostarp ***vajadzības gadījumā*** atpakaļuzņemšanas pieprasījumi jāiesniedz trešo valstu iestādēm gadījumos, kad ir šaubas par valstspiederību vai ir jāsaņem ceļošanas dokuments.
- (38) [...]

- (39) Efektīvas atgriešanas procedūras ir atkarīgas no efektīvas administratīvās sadarbības un informācijas apmaiņas starp dalībvalstīm. Informācijas apmaiņai, tostarp datu apmaiņai par trešo valstu valstspiederīgo identitāti un valstspiederību, viņu ceļošanas dokumentiem un citas attiecīgas informācijas apmaiņai, vajadzētu būt balstītai uz skaidriem noteikumiem, tostarp tiem, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2018/1860¹³. Šajos noteikumos būtu jāievēro datu aizsardzības principi un attiecīgās personas tiesības, nodrošinot, ka šāda informācija ir precīza un tiek izmantota tikai atgriešanas, *izraidīšanas*, atpakaļuzņemšanas un reintegrācijas nolūkos, un ir aizsargāta pret neatļautu piekļuvi, izpaušanu vai izmantošanu.
- (40) [...]

---

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1860 (2018. gada 28. novembris) par Šengenas informācijas sistēmas izmantošanu to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi (OV L 312, 7.12.2018., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1860/oj>).

- (41) Uz personas datu apstrādi šīs regulas nolūkā attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679¹⁴. Personas datu apstrādei, ko šīs regulas nolūkā veic Savienības iestādēs un struktūrās, piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1725. Tā kā atpakaļuzņemšana *un efektīva atgriešana* ir saistīta ar svarīgām sabiedrības interesēm, *tad atgriešanas, izraidīšanas*, atpakaļuzņemšanas un reintegrācijas nolūkos varētu būt nepieciešams nosūtīt tādu trešo valstu valstspiederīgo, kuriem izdots atgriešanas lēmums, personas datus, tostarp datus par viņu identitāti, ceļošanas dokumentiem, citus būtiskus datus, kā arī pienācīgi pamatotos gadījumos datus par kriminālsodiem un veselības stāvokli. Šāda nosūtīšana ir jāveic saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679 V nodaļu un Regulas (ES) 2018/1725¹⁵ V nodaļu [...].
- (42) [...] *Lai nodrošinātu efektīvas atgriešanas*, par patvērumu atbildīgajām *kompetentajām* iestādēm un [...] dažādajos atgriešanas procesa posmos [...] iesaistītajām kompetentajām iestādēm būtu cieši jāsadarbojas un jāstrādā koordinēti [...].

---

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

(43) [...]

(43.a) Dalībvalstu sadarbībai un savstarpējai palīdzībai parasti būtu jānotiek arī nolūkā atļaut tranzītu caur to teritoriju, sniegt loģistikas vai citu materiālu palīdzību vai palīdzību natūrā, kas saistīta ar šādu tranzītu, atvieglot pārsūtīšanu uz citu dalībvalsti, vai nu saskaņā ar divpusējiem nolīgumiem vai vienošanām, vai pamatojoties uz dalībvalstu sadarbību, vai nolūkā atbalsīt trešās valsts valstspiederīgā izceļošanu uz dalībvalsti, kurā viņam ir tiesības uzturēties.

(44) Lai panāktu šīs regulas efektīvu īstenošanu, Savienība sniedz finansiālu un operacionālu atbalstu, **neskarot daudzgadu finanšu shēmu 2028.–2034. gadam**. Ciktāl darbības finansēs no Patvēruma un migrācijas fonda tematiskā mehānisma, tās varēs īstenot tiešā, netiešā vai dalītā pārvaldībā. Dalībvalstīm būtu pēc iespējas labāk jāizmanto pieejamie Savienības finanšu instrumenti, programmas un projekti atgriešanas jomā, jo īpaši tie, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2021/1147¹⁶, kā arī Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras operacionālā palīdzība saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/1896¹⁷. [...]

---

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1147 (2021. gada 7. jūlijs), ar ko izveido Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu (OV L 251, 15.7.2021., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1147/oj>).

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1896 (2019. gada 13. novembris) par Eiropas Robežu un krasta apsardzi un ar ko atceļ Regulas (ES) Nr. 1052/2013 un (ES) 2016/1624 (OV L 295, 14.11.2019., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj>).

- (45) [...] **Ziņojumiem par** šīs regulas efektivitāti un jomu, kurās vajadzīgi uzlabojumi, **apzināšanai būtu jābalstās uz tādu pastāvošu, uzticamu un salīdzināmu statistikas datu** vākšanu un analīzi, **kuri attiecas** uz atgriešanas procedūru efektivitāti, trešo valstu sadarbību un reintegrācijas centienu rezultātiem [...]. **Lai nodrošinātu statistikas datu atbilstīgumu, būtu jāņem vērā un vajadzības gadījumā jāpārskata Regulā (ES) 862/2007, Regulā (ES) 2019/1896 un valstu tiesību aktos noteiktie standarti.** Būtu jānosaka kopīgi attiecīgo datu vākšanas un ziņošanas standarti un definīcijas, lai [...] būtu iespējams novērtēt šīs regulas ietekmi un palīdzēt pieņemt uz informāciju balstītus lēmumus par turpmāko politikas attīstību.
- (46) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, Komisijai vajadzētu būt īstenošanas pilnvarām izveidot Eiropas atgriešanas rīkojumu[...]. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ¹⁸.
- (47) Būtu jāatceļ Direktīva 2001/40/EK, 2008/115/EK un Padomes Lēmums 2004/191/EK.

---

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

- (48) Ņemot vērā, ka šīs regulas mērķi, proti, uzlabot atgriešanas efektivitāti [...], nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tās darbības mēroga vai ietekmes dēļ, kuras mērķis ir nodrošināt dalībvalstu vienotu un saskanīgu pieeju, to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (49) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro. Tā kā šī regula pilnveido [...] ¹⁹ [...] Šengenas *acquis*, Dānija saskaņā ar minētā protokola 4. pantu sešos mēnešos pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu par šo regulu, izlemj, vai tā šo regulu ieviesīs savos tiesību aktos.

---

¹⁹ [...]

- (50) [...] Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar [...] ²⁰ [...] Protokolu Nr. 19 par Šengenas *acquis*, kas iekļauts Eiropas Savienības sistēmā, kurš pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, **un, ņemot vērā 4. pantu minētajā Protokolā**, šī regula **Īrijai** nav saistoša un nav jāpiemēro ²¹. [...]

---

²⁰ [...]

²¹ **Šis apsvērums tiks grozīts, ja Īrija lūgs dalību šajā regulā saskaņā ar 4. panta 1. punktu Protokolā Nr. 19 par Šengenas *acquis*, kas iekļauts Eiropas Savienības sistēmā, un ja Padome lēmumu pieņems vienlaikus ar šīs regulas pieņemšanu. Šādā gadījumā apsvērumā būs atsauce uz Padomes lēmumu par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā.**

- (51) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ²², šī regula [...] ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK 1. panta C. punktā.
- (52) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ²³ šī regula [...] ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK 1. panta C. punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK ²⁴ 3. pantu.

---

²² OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp., ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439(1)/oj).

²³ OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

²⁴ Padomes Lēmums 2008/146/EK (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj>).

- (53) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanas Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, šī regula [...] ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK 1. panta C. punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2011/350/ES²⁵ 3. pantu.
- (54) [...]
- (55) Saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 42. panta 2. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas [datums] sniedza atzinumu,

---

²⁵ Padomes Lēmums 2011/350/ES (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanas Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, jo īpaši saistībā ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās un policijas sadarbību (OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).

I nodaļa

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

1. ***Lai nodrošinātu tādu trešo valstu valstspiederīgo efektīvu atgriešanu, kuri nelikumīgi uzturas dalībvalstu teritorijā***, ar šo regulu izveido kopīgu sistēmu tādu trešo valstu valstspiederīgo [...] atgriešanai, kuri nelikumīgi [...] ***uzturas dalībvalstu teritorijā***, saskaņā ar pamattiesībām, kas atzītas [...] Eiropas Savienības Pamattiesību [...] hartā (“[...] Harta [...]”) ***un Savienības tiesību vispārīgajiem principiem***, kā arī ar piemērojamām [...] starptautiskajām [...] ***saistībām***, tostarp [...] cilvēktiesību jomā.
2. Šīs regulas mērķis ir ***dot dalībvalstīm iespēju veikt visus vajadzīgos pasākumus***, lai nodrošinātu [...] efektīvu [...] ***atgriešanu***.

2. pants

Darbības joma

1. Šī regula attiecas uz trešo valstu valstspiederīgajiem [...], kuri nelikumīgi ***uzturas*** dalībvalstu teritorijā.

2. Šo regulu nepiemēro personām, kuras izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām, kā definēts Regulas (ES) 2016/399 2. panta 5) punktā.
3. *Šī regula neskar Regulu (ES) 2024/1351 un 2024/1348 noteikumus.*
4. *Neskarot šā panta 5. punktu, šo regulu nepiemēro trešo valstu valstspiederīgajiem:*
  - a) *uz kuriem attiecas ieceļošanas atteikums pie ārējām robežām saskaņā ar Regulas (ES) 2016/399 14. pantu vai saskaņā ar līdztvērtīgiem valsts tiesību aktiem tādu dalībvalstu gadījumā, kurām minētā regula nav saistoša;*
  - b) *kurus kompetentās iestādes ir aizturējušas vai pārtvērušas saistībā ar nelikumīgu dalībvalsts ārējās – zemes, jūras vai gaisa – robežas šķērsošanu un kuri pēc tam nav saņēmuši atļauju vai tiesības uzturēties attiecīgajā dalībvalstī;*
  - c) *kuri saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pakļauti atgriešanai krimināltiesisku sankciju dēļ;*
  - d) *kuriem piemēro izdošanas procedūru;*
5. *Dalībvalsts var nolemt piemērot šo regulu vienai vai vairākām 4. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajām trešo valstu valstspiederīgo kategorijām. Šādos gadījumos šo regulu minētajām trešo valstu valstspiederīgo kategorijām piemēro no dienas, kad dalībvalsts savu lēmumu paziņo pārējām dalībvalstīm un Komisijai.*
6. *Ja dalībvalsts nolemj piemērot šo regulu trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri ir pakļauti atgriešanai krimināltiesisku sankciju dēļ, 7., 9. un 10. pantu nepiemēro.*

7. *Attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri ir izslēgti no šīs regulas darbības jomas saskaņā ar 4. punkta a) un b) apakšpunktu, dalībvalstis nodrošina, ka attieksme pret viņiem un viņu aizsardzības līmenis nav mazāk labvēlīgs par to, kas noteikts 12. panta 4. un 5. punktā, 14. panta 2. punktā, 14. panta 6. punkta c) un e) apakšpunktā, 34. panta 1.–6. punktā, 35. pantā, un ievēro neizraidīšanas (non-refoulement) principu.*

3. pants

[...]

4. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “trešās valsts valstspiederīgais” ir persona, kura nav Savienības pilsonis Līguma par Eiropas Savienības darbību 20. panta nozīmē un kura nav persona, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/399 2. panta 5) punktā;
- 2) “nelikumīga uzturēšanās” ir tāda trešās valsts valstspiederīgā atrašanās dalībvalsts teritorijā, kurš neatbilst vai vairs neatbilst ieeļošanas nosacījumiem, kas noteikti Regulas (ES) 2016/399 6. pantā, vai [...] **līdzvērtīgiem** ieeļošanas, uzturēšanās vai pastāvīgas uzturēšanās nosacījumiem **saskaņā ar valsts tiesību aktiem tādu [...] dalībvalstu gadījumā, kurām minētā regula nav saistoša, bet kuras piedalās šajā regulā;**
- 3) “atgriešanās valsts” ir viena no šādām valstīm[...]:
  - a) trešā valsts, kas ir trešās valsts valstspiederīgā izcelsmes valsts;
  - b) trešā valsts, kurā trešās valsts valstspiederīgajam ir oficiāla pastāvīgā dzīvesvieta;
  - c) trešā valsts, kas ir tranzīta valsts ceļā uz Savienību saskaņā ar Savienības vai dalībvalstu atpakaļuzņemšanas nolīgumiem vai vienošanos;
  - d) trešā valsts, kura nav a)[...] **un b)** apakšpunktā minētā valsts un kurā trešās valsts valstspiederīgajam ir tiesības ieeļot un uzturēties;

- e) droša trešā valsts, saistībā ar kuru saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1348 59. panta 8. punktu trešās valsts valstspiederīgā starptautiskās aizsardzības pieteikums ir noraidīts kā nepieņemams;
  - f) pirmā patvēruma valsts, saistībā ar kuru saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1348 58. panta 4. punktu trešās valsts valstspiederīgā starptautiskās aizsardzības pieteikums ir noraidīts kā nepieņemams;
  - g) trešā valsts, *kura nav viena no a), b) un d) apakšpunktā minētajām valstīm un* ar kuru ir nolīgums vai vienošanās, uz kā pamata trešās valsts valstspiederīgais ir akceptēts saskaņā ar šīs regulas 17. pantu;
- 4) “atgriešanas lēmums” ir administratīvs vai tiesas *akts vai* lēmums, kurā norādīts vai konstatēts, ka trešās valsts valstspiederīgā uzturēšanās ir nelikumīga, un uzlikts vai noteikts pienākums atstāt [...] *dalībvalstu teritoriju*;
- 4.a) *“atgriešana” ir trešās valsts valstspiederīgā, kas uzturas nelikumīgi:*
- a) *brīvprātīga atgriešanās, kā minēts 6) punktā; vai*
  - b) *izraidīšana no dalībvalstu teritorijas uz atgriešanās valsti, kā minēts pirmās daļas 3) punktā, ko īsteno kompetentās iestādes;*
- 4.b) *“izraidīšanas lēmums” ir administratīvs vai tiesas akts vai lēmums, kurā norādīts vai paziņots, ka trešās valsts valstspiederīgo var izraidīt uz vienu vai vairākām atgriešanās valstīm, kā minēts 3) punktā;*

- 5) “izraidīšana” ir atgriešanas lēmuma izpilde, ko veic kompetentās iestādes, personu fiziski izvedot no *dalībvalstu* [...] teritorijas;
- 6) “brīvprātīga atgriešanās” ir [...] *šādu personu izceļošana no dalībvalstu teritorijas pēc pašas personas iniciatīvas – ar vai bez palīdzības un neizmantojot izraidīšanu:*
- a) trešās valsts valstspiederīgais, kurš uzturas nelikumīgi un attiecībā uz kuru vēl nav izdots atgriešanas lēmums; vai*
- b) trešās valsts valstspiederīgais, kurš uzturas nelikumīgi un kurš izpilda pienākumu atstāt teritoriju atgriešanas lēmumā norādītā brīvprātīgās izceļošanas laikposma laikā vai pēc tā beigām;*
- 7) “bēgšana” ir darbība, kuras rezultātā trešās valsts valstspiederīgais vairs nav pieejams kompetentajām administratīvajām vai tiesu iestādēm [...];
- 8) “ieceļošanas aizliegums” ir administratīvs vai tiesas lēmums vai akts, kas [...] aizliedz ieceļot un uzturēties dalībvalstu teritorijā;
- 9) [...]
- 10) [...]

- 11) “atgriešanas operācija” ir operācija, kuru organizē vai koordinē kompetentā iestāde *vai atbalsta Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra (“Frontex”)* un kurā tiek atgriezti trešo valstu valstspiederīgie no vienas vai vairākām dalībvalstīm;

[...] ²⁶[...]

5. pants

Pamattiesības

Piemērojot šo regulu, dalībvalstis pilnībā ievēro attiecīgos Savienības tiesību aktus, tostarp Hartu, attiecīgos starptautisko tiesību aktus, pienākumus attiecībā uz piekļuvi starptautiskajai aizsardzībai, [...] neizraidīšanas (*non-refoulement*) principu un pamattiesības.

II nodaļa

ATGRIEŠANAS PROCEDŪRA

1. IEDAĻA

ATGRIEŠANAS PROCEDŪRAS UZSĀKŠANA

6. pants

[...]

---

²⁶ [...]

2. IEDAĻA
ATGRIEŠANAS PIEPRASIŠANAS PROCEDŪRA

7. pants

[...] Atgriešanas lēmums

1. Dalībvalsts kompetentās iestādes izdod atgriešanas lēmumu ikvienam trešās valsts valstspiederīgajam, kas nelikumīgi uzturas tās teritorijā, **kurā norāda vai uzliek pienākumu atstāt dalībvalstu [...] teritoriju.**

1.a Atgriešanas lēmumos:

- a) nosaka izceļošanas laikposmu, kurš nepārsniedz 30 dienas un līdz kura beigām trešās valsts valstspiederīgais, vēlākais, atstāj dalībvalstu teritoriju; vai**
- b) norāda, ka trešās valsts valstspiederīgais dalībvalstu teritoriju atstāj nekavējoties.**

Izceļošanas laikposmu, kas minēts a) apakšpunktā, var sīkāk precizēt valsts tiesību aktos.

Dalībvalstis savos tiesību aktos var noteikt, kad trešās valsts valstspiederīgajam tiek noteikts brīvprātīgas izceļošanas laikposms vai kad viņam tiek dots rīkojums izceļot nekavējoties.

1.b Dalībvalstis, ievērojot 1.a punktu, var paredzēt izceļošanas laikposmu, kas pārsniedz 30 dienas, pienācīgi ņemot vērā konkrētā gadījuma specifiskos apstākļus.

1.c Dalībvalstis, ievērojot 1.a punktu, var pagarināt izceļošanas laikposmu, pienācīgi ņemot vērā konkrētā gadījuma specifiskos apstākļus, jo īpaši, dalību atgriešanās un reintegrācijas atbalsta programmā, ievērojot 46. panta 3. punktu, un 21. pantā noteiktā pienākuma sadarboties izpildi.

Dalībvalstis, ievērojot 1.a punktu, var saīsināt izceļošanas laikposmu, ja nav izpildīts 21. pantā noteiktais pienākums sadarboties.

1.d Izceļošanas laikposmu skaita no dienas, kas noteikta valsts tiesību aktos.

2. Atgriešanas lēmumu izdod rakstiski, un tajā norāda faktiskos un juridiskos iemeslus [...]. **Trešās valsts valstspiederīgo informē** par pieejamajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem un termiņiem to izmantošanai. Atgriešanas lēmumu [...] paziņo trešās valsts valstspiederīgajam **pēc iespējas drīz saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts valsts tiesību aktiem.**
3. Kompetentās iestādes var nolemt informāciju par faktiskajiem iemesliem nesniegt vai sniegt ierobežotā apmērā, ja valsts tiesību aktos ir paredzēts ierobežot tiesības uz informāciju vai ja tas ir nepieciešams, lai aizsargātu sabiedrisko kārtību, sabiedrisko drošību vai valsts drošību un novērstu, izmeklētu vai atklātu noziedzīgus nodarījumus un sauktu pie atbildības par tiem. Šādos gadījumos trešās valsts valstspiederīgo informē par to iemeslu būtību, uz kuru pamata pieņemts atgriešanas lēmums, lai viņš varētu izmantot efektīvus tiesiskās aizsardzības līdzekļus. **Pienākums informēt trešās valsts valstspiederīgo par iemeslu būtību neietver pienākumu izpaust jebkādu klasificētu informāciju.**

4. [...] *Atgriešanās valsti vai valstis var noteikt atgriešanas lēmumā. Ja trešās valsts valstspiederīgais brīvprātīgi nolemj atgriezties atgriešanās valstī [...], kas nav atgriešanas lēmumā norādītā atgriešanās valsts vai valstis, jauna [...] lēmuma [...], kurā nosaka atgriešanās valsti, izdošana nav nepieciešama.*
- 4.a** *Kompetentajām iestādēm nav liegts izdot atgriešanas lēmumu, ja pastāv šķērslis izraidīšanai, tostarp izraidīšanas (refoulement) riska dēļ.*
Ja atgriešanas lēmumā ir noteikta atgriešanās valsts un ir konstatēts izraidīšanas (refoulement) risks, atgriešanas lēmumā norāda, ka izraidīšana uz konkrēto atgriešanās valsti tiek atlikta saskaņā ar 14. panta 1. punkta a) apakšpunktu.
5. Dalībvalstis pēc pieprasījuma nodrošina [...] atgriešanas lēmuma galveno elementu, tostarp informācijas par pieejamajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, mutisku vai rakstisku tulkojumu trešās valsts valstspiederīgajam saprotamā valodā vai valodā, kuru pamatoti var pieņemt par viņam saprotamu. *Dalībvalstis var izmantot vispārīgas informācijas lapas vai tulkojumus, tostarp mašīntulkojumus.*
6. Atgriešanas lēmumu [...] izdod, iekļaujot to tajā pašā aktā vai *atsevišķā aktā*, vienlaicīgi un kopā ar lēmumu, ar ko izbeidz trešās valsts valstspiederīgā likumīgu uzturēšanos, *vai bez nepamatotas kavēšanās pēc tam, un* neskarot šīs regulas IV nodaļā un citos attiecīgos Savienības un starptautisko tiesību noteikumos paredzētās procesuālās garantijas.

7. Izdodot atgriešanas lēmumu, [...] *dalībvalstis* [...] *izmanto* veidlapu (“Eiropas atgriešanas rīkojums”), kas izveidota, ievērojot 8. punktu. *Veidlapā iekļauj atgriešanas lēmuma – un attiecīgā gadījumā izraidīšanas lēmuma – galvenos elementus*, un to dara pieejamu Šengenas Informācijas sistēmā saskaņā ar Regulu (ES) 2018/1860 [...].
8. Komisija *ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc šīs regulas stāšanās spēkā* pieņem īstenošanas aktu, ar kuru izveido 7. punktā minētā Eiropas atgriešanas rīkojuma veidlapu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 49. panta 2. punktā.
9. [...] *Vēlākais, pieņemot 8. punktā minēto īstenošanas aktu, dalībvalstis un Komisija un attiecīgās ES aģentūras, piemēram, eu-LISA, [...] sāk attiecīgi ieviest nepieciešamos juridiskos un tehniskos pasākumus, ar ko Šengenas Informācijas sistēmā dara pieejamu Eiropas atgriešanas [...] rīkojumu, lai atvieglotu 7. pantā minētā pienākuma izpildi. Komisija un attiecīgās ES aģentūras, piemēram, eu-LISA, [...] attiecīgi atbalsta dalībvalstis.*

9.a Vēlākais līdz šīs regulas piemērošanas sākumam Komisija un attiecīgās ES aģentūras, piemēram, eu-LISA, īsteno pasākumus, ar ko nodrošina iespēju automatizēti apstrādāt Eiropas atgriešanas rīkojumu, lai 9. panta piemērošanu padarītu efektīvāku.

9.b Dalībvalstis vēlākais līdz šīs regulas piemērošanas sākumam paziņo Komisijai par nepieciešamajiem juridiskajiem un tehniskajiem pasākumiem, kas ieviesti, lai izpildītu 7. punktā minēto pienākumu.

[...]

8. pants

Izņēmumi no pienākuma izdot atgriešanas lēmumu

1. Dalībvalstu kompetentās iestādes var nolemt neizdot atgriešanas lēmumu vienā no šādiem gadījumiem:
  - a) ja trešās valsts valstspiederīgais ir pārsūtīts uz citu dalībvalsti saskaņā ar procedūru, kas paredzēta Regulas (ES) 2016/399 23.a pantā;
  - b) ja trešās valsts valstspiederīgais ir pārsūtīts uz citu dalībvalsti saskaņā ar divpusēju nolīgumu vai vienošanos vai dalībvalstu savstarpējās sadarbības ietvaros saskaņā ar 44. pantu;

- c) ja trešās valsts valstspiederīgais ir persona, kuras nelikumīga uzturēšanās ir atklāta saistībā ar robežpārbaudēm, ko, viņam izceļojot, veic pie ārējās robežas saskaņā ar Regulas (ES) 2016/399 8. pantu, vai līdzvērtīgām pārbaudēm **saskaņā ar** valsts tiesību aktiem **tādu dalībvalstu gadījumā, kurām minētā regula nav saistoša** [...], pēc iespējas cenšoties neatlikt attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā izceļošanu.
2. Atgriešanas lēmumu neizdod gadījumos, kad trešās valsts valstspiederīgajam ir citas dalībvalsts izsniegta derīga uzturēšanās atļauja, ilgtermiņa vīza vai cita atļauja, kas dod uzturēšanās tiesības [...].
3. Gadījumos, kas minēti 2. punktā, dalībvalsts pieprasa trešās valsts valstspiederīgajam nekavējoties doties uz minētās citas dalībvalsts teritoriju. Ja trešās valsts valstspiederīgais neievēro pienākumus vai ja sabiedriskās kārtības, sabiedriskās drošības vai valsts drošības apsvērumu dēļ ir nepieciešama viņa tūlītēja izceļošana, dalībvalstis var lūgt citu dalībvalstu sadarbību saskaņā ar 44. pantu vai izdot atgriešanas lēmumu saskaņā ar 7. pantu.
4. Atgriešanas lēmumu neizdod gadījumos, kad **tiem piemērota** 9. pantā [...] paredzētā [...] procedūra [...].

9. pants

Citas dalībvalsts izdotu atgriešanas lēmumu atzīšana un izpilde

1. Dalībvalsts, kurā trešās valsts valstspiederīgais uzturas nelikumīgi (“izpildes dalībvalsts”), var atzīt ***un izpildīt*** izpildāmu atgriešanas lēmumu ***un attiecīgā gadījumā izraidīšanas lēmumu***, ko, ievērojot 7. panta 1. punktu [...] ***un 12. panta 2. punktu***, minētajam trešās valsts valstspiederīgajam izdevusi cita dalībvalsts (“izdevēja dalībvalsts”). Izpildes pamatā ir ***informācija, kas pieejama*** 7. panta 7. punktā minētajā Eiropas atgriešanas rīkojumā [...], ***un to īsteno saskaņā ar valsts noteikumiem un procedūrām***, ievērojot 12. pantu.
2. [...] Dalībvalstīm [...] ***nav pienākuma pieņemt administratīvus lēmumus vai aktus atzīšanas nolūkā. Atzīšanai nav jānotiek administratīvas [...] procedūras [...] veidā.***

3. [...]
4. [...]
5. Ja dalībvalsts neatzīst vai neizpilda atgriešanas lēmumu *vai izraidīšanas lēmumu*, ievērojot 1.[...] punktu [...], minētā dalībvalsts izdod atgriešanas lēmumu [...] *saskaņā ar 7. panta nosacījumiem vai izraidīšanas lēmumu, ievērojot 12. panta 2. punktu.*
6. [...] *Gadījumā, kad dalībvalsts, ievērojot 1. punktu, atzīst vai izpilda atgriešanas lēmumu vai izraidīšanas lēmumu, tā [...] izraidīšanu aptur, ja ir apturētas atgriešanas lēmuma vai izraidīšanas lēmuma sekas izsniegšanas dalībvalstī, un var izdot atgriešanas lēmumu saskaņā ar 7. panta nosacījumiem.*
7. Ja izdevēja dalībvalsts *aptur vai* atsauc atgriešanas lēmumu vai ja atgriešanas lēmumu atceļ [...] *administratīva* iestāde *vai tiesa*, izpildes dalībvalsts izdod atgriešanas lēmumu saskaņā ar 7. panta nosacījumiem.

8. Izdevēja dalībvalsts *pēc pieprasījuma* saskaņā ar Regulu (ES) 2018/1860 [...] sniedz izpildes dalībvalstij visus pieejamos datus un dokumentus, kas vajadzīgi [...] atgriešanai [...] *vai izraidīšanai*.
9. [...]
- 9.a *Šīs regulas 9. panta piemērošana neskar 8. pantā noteikto izņēmumu izmantošanu.*
10. [...]
11. *Dalībvalstis, pieņemot 7. panta 8. punktā minēto īstenošanas aktu, sāk ieviest sagatavošanas pasākumus, kas varētu atvieglot citas dalībvalsts izdotu atgriešanas lēmumu vai izraidīšanas lēmumu atzīšanu, tostarp attiecīgā gadījumā juridiskus un tehniskus pasākumus savās valsts sistēmās, izmaiņas valsts IT sistēmās, attiecīgas mācības un izmēģinājuma projektu darbības.*

12. *Divu gadu laikā pēc šīs regulas piemērošanas dienas Komisija novērtē savstarpējās atzīšanas īstenošanu saskaņā ar šā panta 1. punktu, jo īpaši attiecībā uz turpmāk minēto:*
- a) *vai dalībvalstis ir ieviesušas juridiskos un tehniskos pasākumus, kas, ievērojot 7. panta 7. punktu, Šengenas Informācijas sistēmā dara pieejamu Eiropas atgriešanas rīkojumu, un vai tie ir efektīvi;*
  - b) *vai dalībvalstis ir ieviesušas juridiskos un tehniskos pasākumus, lai, ievērojot 7. panta 9. punktu, nodrošinātu Eiropas atgriešanas rīkojuma automatizētu apstrādi;*
  - c) *atgriešanas lēmumu un izraidīšanas lēmumu atzīšanas un izpildes efektivitāte;*
  - d) *no tā izrietošais slogs valsts tiesu un administratīvajām sistēmām un*
  - e) *attiecīgo mācību un izmēģinājuma projektu darbību rezultāti.*
13. *Pamatojoties uz 12. punktā minēto novērtēšanu, Komisija attiecīgā gadījumā iesniedz tiesību aktu priekšlikumus, tostarp jebkādus mērķtiecīgus grozījumus efektīvas atgriešanas nodrošināšanai, lai ieviestu citas dalībvalsts izdotu izpildāmu atgriešanas lēmumu un izraidīšanas lēmumu obligātu atzīšanu un izpildi. Ja Komisija priekšlikumu neiesniedz, tā paskaidro, kāpēc.*
14. *Dalībvalstis pēc Komisijas pieprasījuma sniedz informāciju, kas vajadzīga, lai pabeigtu novērtējumu saskaņā ar šā panta 12. punktu, jo īpaši statistiku par to trešo valstu valstspiederīgo skaitu, kuri ir izraidīti vai atgriezti, pamatojoties uz atzītiem atgriešanas lēmumiem un attiecīgā gadījumā izraidīšanas lēmumiem kurus noteiktā laikposmā izdevusi cita dalībvalsts. Ja iespējams, Komisija izmanto informāciju, kas darīta pieejama saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 862/2007.*

3. IEDAĻA

IECEĻOŠANAS AIZLIEGUMS

10. pants

Ieceļošanas aizlieguma izdošana

1. Atgriešanas lēmumiem pievieno ieceļošanas aizliegumu, ja:
  - a) trešās valsts valstspiederīgais ir izraidīts saskaņā ar 12. pantu;
  - b) pienākums [...] *atstāt dalībvalstu teritoriju* nav izpildīts termiņos, kas noteikti saskaņā ar [...] *7. panta 1.a–1.c punktu*;
  - c) trešās valsts valstspiederīgais rada drošības risku, kā noteikts 16. pantā.
2. Citos gadījumos, kas nav uzskaitīti 1. punktā, kompetentās iestādes [...] atgriešanas lēmumam [...] *vai izraidīšanas lēmumam var pievienot* ieceļošanas aizliegumu, ņemot vērā attiecīgos apstākļus, jo īpaši trešās valsts valstspiederīgā sadarbšanās līmeni.
3. Ieceļošanas aizliegumu izdod, iekļaujot to atgriešanas lēmumā vai *izraidīšanas lēmumā, vai* atsevišķi rakstiski. [...] *Ieceļošanas aizliegumu* trešās valsts valstspiederīgajam paziņo viņam saprotamā valodā vai valodā, kuru pamatoti var pieņemt par viņam saprotamu. *Informāciju par ieceļošanas aizlieguma sekām var sniegt vispārīgas informācijas lapā.*

4. Kompetentās iestādes var noteikt ieceļošanas aizliegumu, bet neizdot atgriešanas lēmumu trešās valsts valstspiederīgajam, kurš nelikumīgi uzturējies dalībvalstu teritorijā un kura nelikumīgā uzturēšanās ir atklāta saistībā ar robežpārbaudēm, kuras veic, viņam izceļojot, saskaņā ar Regulas (ES) 2016/399 8. pantu, *vai līdzvērtīgām pārbaudēm saskaņā ar valsts tiesību aktiem tādu dalībvalstu gadījumā, kurām minētā regula nav saistoša*[...].
- Ieceļošanas aizliegumu šajos gadījumos var noteikt un paziņot pēc tam, kad trešās valsts valstspiederīgais ir izceļojis no [...] dalībvalstu teritorijas*, pēc iespējas cenšoties neatlikt attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā izceļošanu.
- 4.a** *Ja trešās valsts valstspiederīgais, kas uzturas nelikumīgi, izceļo no dalībvalstu teritorijas pirms atgriešanas lēmuma izdošanas, kompetentās iestādes var noteikt ieceļošanas aizliegumu, neizdodot šādu atgriešanas lēmumu.*
- 4.b** *Ja iemesli ieceļošanas aizlieguma izdošanai ir radušies pēc atgriešanas lēmuma izdošanas, kompetentās iestādes var noteikt ieceļošanas aizliegumu, neizdodot jaunu atgriešanas lēmumu.*
5. Atsevišķos gadījumos kompetentās iestādes var atturēties no ieceļošanas aizlieguma izdošanas humānu apsvērumu dēļ, *ja trešās valsts valstspiederīgais ir cilvēku tirdzniecības upuris*, vai tad, ja trešās valsts valstspiederīgais pienācīgi sadarbojas ar kompetentajām iestādēm, [...] *tostarp* reģistrējas atgriešanās un reintegrācijas programmā.

6. Ieceļošanas aizlieguma ilgumu nosaka, pienācīgi ņemot vērā katra konkrētā gadījuma visus attiecīgos apstākļus, un tas nepārsniedz 10 gadus. ***Neskarot 16. panta 3. punkta a) apakšpunktu, ieceļošanas aizliegumu var izdot uz ne vairāk kā 20 gadiem, pienācīgi ņemot vērā visus attiecīgos apstākļus un jo īpaši visus pienācīgi pamatotos kompetento iestāžu iemeslus, kāpēc joprojām ir nepieciešams nepieļaut trešās valsts valstspiederīgā ieceļošanu dalībvalstu teritorijā.***
7. [...]
8. Ieceļošanas aizlieguma laikposms sākas no dienas, kad trešās valsts valstspiederīgais atstājis dalībvalstu teritoriju.

11. pants

Ieceļošanas aizlieguma atsaukšana, apturēšana vai tā ilguma saīsināšana

1. ***Izdevēja dalībvalsts*** ieceļošanas aizliegumu var atsaukt, apturēt vai saīsināt tā ilgumu, ja trešās valsts valstspiederīgais [...] ***apliecina, ka ir atgriezies brīvprātīgi saskaņā ar atgriešanas lēmumu.***

[...]

2. **Kompetentā iestāde pēc saviem ieskatiem** pamatotos konkrētos gadījumos, tostarp humānu apsvērumu dēļ, ieceļošanas aizliegumu [...] **var atcelt, apturēt vai saīsināt tā ilgumu**, ņemot vērā visus attiecīgos apstākļus.
3. Trešās valsts valstspiederīgais [...] **var iesniegt pienācīgi pamatotu** lūgumu [...] par ieceļošanas aizlieguma atsaukšanu, apturēšanu vai tā ilguma saīsināšanu, **ar noteikumu, ka trešās valsts valstspiederīgais ir izpildījis atgriešanas lēmumu, neskarot 4. punktu.**
4. **Trešās valsts valstspiederīgais, kam saskaņā ar 10. panta 6. punktu vai 16. panta 3. punkta a) apakšpunktu ir izdots ieceļošanas aizliegums, kura termiņš pārsniedz 10 gadus, var 10 gadus pēc izceļošanas no dalībvalstīm lūgt izdevēju dalībvalsti pārskatīt, vai ieceļošanas aizliegums ir jāatsauc, jāaptur vai jāsaīsina tā ilgums, pienācīgi ņemot vērā visus attiecīgos apstākļus, tostarp attiecīgā gadījumā to, vai trešās valsts valstspiederīgais joprojām rada drošības risku, kā paredzēts 16. pantā, un vai ieceļošanas aizliegums joprojām ir nepieciešams, lai minētajam trešās valsts valstspiederīgajam arī turpmāk liegtu ieceļot dalībvalstu teritorijā. Pārskatīšanas lūgums ir labi pamatots.**
5. **Dalībvalstis var noteikt, ka ieceļošanas aizlieguma atcelšana ir atkarīga no trešās valsts valstspiederīgā izraidīšanas izmaksu atlīdzināšanas.**

4. IEDAĻA

ATGRIEŠANAS IZPILDE

12. pants

Izraidīšana

1. ***Dalībvalstis veic visus*** trešās valsts valstspiederīgā ***izraidīšanai vajadzīgos pasākumus*** [...], ja:
  - a) trešās valsts valstspiederīgais nav izpildījis pienākumu atstāt teritoriju saskaņā ar 7. pantu;***
    - a) trešās valsts valstspiederīgais [...] ***nesadarbojas*** ar iestādēm [...];
    - b) [...]
    - c) uz trešās valsts valstspiederīgo attiecas 16. panta darbības joma;
    - d) trešās valsts valstspiederīgais [...] ***pārvietojas uz citu dalībvalsti bez atļaujas, tostarp laikposmā***, kas noteikts saskaņā ar [...] 7. pantu;
  - f) dalībvalsts uzskata, ka ir nepieciešami un samērīgi, kā paredzēts tās valsts tiesību aktos, izraidīt trešās valsts valstspiederīgo citu iemeslu dēļ, kas nav minēti -a)– d) apakšpunktā.***

- 1.a Nekas šajā regulā neliedz dalībvalstīm atļaut vai veicināt tāda trešās valsts valstspiederīgā brīvprātīgu atgriešanos, uz kuru citādi attiecas izraidīšana, ievērojot 1. punktu.*
- 1.b Ja atgriešanās valsts iepriekš nav tikusi noteikta, dalībvalsts pirms izraidīšanas nosaka vienu vai vairākas atgriešanās valstis, kā minēts 4. panta 3. punktā.*
2. [...] *Izraidīšanas lēmumu kompetentās iestādes var izdot jebkuram trešās valsts valstspiederīgajam, uz kuru attiecas atgriešana. Ja tiek izdots izraidīšanas lēmums, tas ir rakstisks un var būt ietverts tajā pašā lēmumā, kur atgriešanas lēmums, vai var būt kā [...] atsevišķs administratīvs vai tiesas lēmums [...] vai akts, vai kā daļa no cita administratīva vai tiesas lēmuma.*
- 2.a Ja kompetentā iestāde izdod izraidīšanas lēmumu un ja atgriešanās valsts iepriekš nav noteikta, izraidīšanas lēmumā norāda vienu vai vairākas atgriešanās valstis, kā minēts 4. panta 3. punktā.*
- 2.b Ja tiek izdots izraidīšanas lēmums, tajā norāda faktiskos un juridiskos iemeslus. Trešās valsts valstspiederīgo informē par pieejamajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem un termiņiem to izmantošanai. Izraidīšanas lēmumu paziņo trešās valsts valstspiederīgajam pēc iespējas drīz saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.*

- 2.c Ja ir izdots izraidīšanas lēmums, trešās valsts valstspiederīgajam pēc pieprasījuma nodrošina izraidīšanas lēmuma galveno elementu, tostarp informācijas par pieejamajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, mutisku vai rakstisku tulkojumu trešās valsts valstspiederīgajam saprotamā valodā vai valodā, kuru pamatoti var pieņemt par viņam saprotamu. Dalībvalstis var izmantot vispārīgas informācijas lapas vai tulkojumus, tostarp mašīntulkojumus.*
- 3. Ja trešās valsts valstspiederīgais norāda, ka ar izraidīšanu tiktu pārkāpts neizraidīšanas (non-refoulement) princips, vai ja dalībvalstīm kļūst zināmas attiecīgas norādes, kompetentās iestādes nosūta trešās valsts valstspiederīgo uz attiecīgo procedūru, tostarp attiecīgā gadījumā patvēruma procedūru saskaņā ar Regulu (ES) 2024/1348, vai saskaņā ar valsts tiesību aktiem novērtē, vai izraidīšana atbilst neizraidīšanas (non-refoulement) principam [...]. Attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais pēc iespējas drīz iesniedz visu attiecīgo [...] informāciju par [...] saviem personīgajiem apstākļiem, lai pamatotu prasību, ka izraidīšana pārkāptu neizraidīšanas (non-refoulement) principu. Kompetentās iestādes var paļauties uz jebkādu iepriekšēju izraidīšanas (refoulement) riska novērtējumu vai ņemt to vērā. Izraidīšanas (refoulement) riska novērtējumu veic tikai tad, ja attiecīga informācija ir pamatota.*
- 3.a Dalībvalstis var nolemt, ka neizraidīšanas (non-refoulement) principu var novērtēt iestāde, kas nav tā kompetentā iestāde, kura izdod vai izpilda atgriešanas lēmumu.*

4. Piespiedu pasākumi, ko veic, lai nodrošinātu izraidīšanu, ir nepieciešami un samērīgi, un tie nekādā gadījumā nepārkāpj saprātīga spēka robežas. Tos piemēro saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ievērojot pamattiesības un attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā cieņas neaizskaramību un fizisko neaizskaramību.
5. Īstenojot izraidīšanu pa gaisa ceļu, dalībvalstis ievēro Kopīgās pamatnostādnes par drošības noteikumiem kopīgai izraidīšanai pa gaisa ceļu, kuras pievienotas pielikumā Padomes Lēmumam 2004/573/EK ²⁷.

[...]

13. pants

[...]

---

²⁷ Padomes Lēmums 2004/573/EK (2004. gada 29. aprīlis) par kopēju lidojumu organizēšanu ar mērķi no divu vai vairāku dalībvalstu teritorijas izraidīt trešo valstu piederīgos, uz kuriem attiecas izraidīšanas pasākumi (OV L 261, 6.8.2004., 28. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2004/573/oj>).

14. pants

Nosacījumi izraidīšanas atlikšanai

1. Izraidīšanu, kas noteikta 12. pantā, atliek šādos gadījumos:
  - a) ja ar izraidīšanu tiktu pārkāpts neizraidīšanas (*non-refoulement*) princips; vai
  - b) ja ir spēkā atgriešanas lēmuma apturēšana saskaņā ar 28. pantu – uz tās darbības laiku.
2. Izraidīšanu, kas noteikta 12. pantā, var atlikt [...], ņemot vērā konkrētā gadījuma specifiskos apstākļus.
3. Ja trešās valsts valstspiederīgais pieprasa atlikt izraidīšanu, šo pieprasījumu pienācīgi pamato.

4. [...] Dalībvalstis attiecīgajam trešās valsts valstspiederīgajam sniedz rakstisku apstiprinājumu par atlikšanu [...] *saskaņā ar 1. punktu. Apstiprinājuma tulkojumu trešās valsts valstspiederīgajam var paziņot mutiski valodā, kuru viņš saprot vai kuru ir pamats uzskatīt par viņam saprotamu, tostarp izmantojot mutiskās tulkošanas pakalpojumus.*
5. [...] Izraidīšanas *atlikšanu* saskaņā ar 1. vai 2. punktu [...] pārskata [...] *gadījumā, ja mainās attiecīgie apstākļi.*
6. Laikposmos, kuros izraidīšana ir atlikta, attiecībā uz trešās valsts valstspiederīgā situāciju, *tostarp to, kā trešās valsts valstspiederīgais pilda šajā regulā noteiktos pienākumus*, ņem vērā:
  - a) pamatvajadzības;
  - b) ģimenes vienotību ar tiem ģimenes locekļiem, kas uzturas dalībvalsts teritorijā;
  - c) neatliekamo veselības aprūpi un slimību primāro ārstēšanu;
  - d) nepilngadīgo piekļuvi pamatizglītības sistēmai atkarībā no viņu uzturēšanās ilguma;
  - e) neaizsargātu personu īpašās vajadzības.
7. Ja izraidīšana ir atlikta, var piemērot [...] *21.–23.c pantā un 29. pantā* izklāstītos pasākumus, ja ir izpildīti nosacījumi.

15. pants

Izraidīšanas uzraudzība

1. Dalībvalstis nodrošina neatkarīgu *piespiedu atgriešanas uzraudzības sistēmu* [...].

16. pants

To trešo valstu valstspiederīgo atgriešana, kuri rada drošības risku

1. Šis pants attiecas uz šādiem trešo valstu valstspiederīgajiem:
  - a) kuri rada sabiedriskās kārtības, sabiedriskās drošības vai valsts drošības apdraudējumu, **tostarp, ja uz tiem attiecas brīdinājums saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas 2018/1861 24. pantu;**
  - b) par kuriem ir [...] **pamatotas norādes**, ka viņi ir izdarījuši smagu noziegumu, kas minēts Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI ²⁸ 2. panta 2. punktā, **vai ir izdarījuši nodarījumu, par kuru saskaņā ar valsts tiesību aktiem paredzētais sods ir saistīts ar brīvības atņemšanu uz vismaz vienu gadu;**
    - ba) par kuriem ir pamatotas norādes, ka persona ir iesaistīta kādā no nodarījumiem, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2017/541;**
  - c) par kuriem [...] ir **pamatotas** norādes [...], ka **viņiem** ir nodoms kādas dalībvalsts teritorijā izdarīt šā punkta b) apakšpunktā minēto nodarījumu.
  - ca) par kuriem ir pamatotas norādes, ka viņi rada jebkādu citu drošības apdraudējumu, kā noteikts valsts tiesību aktos.**
2. Trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem attiecas šis pants, piemēro izraidīšanu [...].

---

²⁸ Padomes Pamatlēmums 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm – atsevišķu dalībvalstu paziņojumi par Pamatlēmuma pieņemšanu (OV L 190, 18.7.2002., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/584/oj).

2.a Dalībvalstis var atļaut trešo valstu valstspiederīgo, uz kuriem attiecas šis pants, brīvprātīgu atgriešanos, jo īpaši, ja tiek uzskatīts, ka tā veicina ātrāku un efektīvāku atgriešanu.

3. Atkāpjoties no attiecīgajiem šīs regulas noteikumiem, trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem attiecas šis pants, var:

- a) saskaņā ar 10. pantu piemērot ieceļošanas aizliegumu, kura ilgums pārsniedz 10. panta 6. punktā paredzēto maksimālo ilgumu, [...] **vai ieceļošanas aizliegumu uz nenoteiktu laiku, ja tas ir pamatoti un samērīgi ar trešās valsts valstspiederīgā radīto drošības risku;**
- b) piemērot aizturēšanu saskaņā ar 29. panta 3. punkta c) apakšpunktu;
- c) piemērot aizturēšanu ieslodzījuma vietā [...];
- d) piemērot aizturēšanu uz [...] **papildu laikposmu**, kas pārsniedz 32. panta 3. punktā minēto maksimālo ilgumu un ko nosaka [...] **kompetentā** iestāde, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus, un [...] **tiesa** to pārskata vismaz reizi trijos mēnešos.

3.a Trešās valsts valstspiederīgais, kam izdots ieceļošanas aizliegums saskaņā ar 3. punkta a) apakšpunktu, var lūgt izdevēju dalībvalsti pārskatīt iespēju atsaukt, apturēt vai saīsināt ieceļošanas aizliegumu saskaņā ar 11. panta 4. punktu.

4. [...] *Ja sabiedriskās kārtības, [...] sabiedriskās drošības vai valsts [...] drošības apdraudējumu, ko rada 1. punkta a) apakšpunktā minētie trešo valstu valstspiederīgie, nevar efektīvi novērst, ievērojot šo pantu, dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem var paredzēt citus pasākumus. Kad dalībvalsts pieņem attiecīgo lēmumu, tā [...] nodrošina, lai pasākums būtu nepieciešams un samērīgs, ņemot vērā to, cik nopietns ir sabiedriskās drošības apdraudējums vai cik bīstams ir apdraudējums, ko attiecīgā persona rada.*

17. pants

Atgriešana uz trešo valsti, ar kuru ir noslēgts nolīgums vai vienošanās

1. Lai trešo valstu valstspiederīgos, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, varētu atgriezt 4. panta pirmās daļas 3. punkta g) apakšpunkta nozīmē, ir jānoslēdz nolīgums vai vienošanās ar trešo valsti. Noslēgt šādu nolīgumu vai vienošanos var tikai ar tādu trešo valsti, kura ievēro starptautiskos cilvēktiesību standartus un principus saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, tostarp neizraidīšanas (*non-refoulement*) principu.
2. Nolīgumā vai vienošanās, kas minēta 1. punktā, nosaka:
  - a) procedūras, ko piemēro trešo valstu valstspiederīgo, kuri uzturas nelikumīgi, [...] **atgriešanai** no dalībvalstu teritorijas uz 1. punktā minēto trešo valsti;
  - b) trešās valsts valstspiederīgā uzturēšanās nosacījumus 1. punktā minētajā trešā valstī [...];

- c) [...]
- d) trešās valsts, kas minēta 1. punkta otrajā teikumā pienākumus;
- e) [...]
- f) sekas, kas iestājas nolīguma vai vienošanās pārkāpumu gadījumā [...].

2.a *Ja saskaņā ar 1. punktu noslēgtā nolīgumā vai vienošanās paredz kārtību turpmākai atgriešanai uz atgriešanās valsti, kas minēta 4. panta 3. punkta a)–f) apakšpunktā, nolīgumā vai vienošanās papildus 2. punktā minētajam nosaka:*

- a) sekas gadījumā, ja turpmāka atgriešana nav iespējama;*
- b) dalībvalsts vai Savienības un minētās trešās valsts attiecīgos pienākumus un atbildību;*
- c) sekas, kas iestājas būtisku pārmaiņu gadījumā, kuras nelabvēlīgi ietekmē situāciju trešajā valstī;*
- d) neatkarīgu struktūru vai mehānismu nolīguma vai vienošanās efektīvas piemērošanas uzraudzībai;*

Šā panta pirmajā daļā minētais nolīgums vai vienošanās var ietvert aizturēšanas nosacījumus trešā valstī.

3. [...] *Dalībvalstis atbilstīgā laikā informē attiecīgās dalībvalstis par sarunām attiecībā uz [...]* 1. punktā *minēto* [...] nolīgumu vai vienošanos *ar trešo valsti, kurai ir kopīga robeža ar minētajām dalībvalstīm*. Dalībvalstis informē Komisiju un pārējās dalībvalstis *par visiem divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem vai vienošanos, kas noslēgti saskaņā ar 1. punktu, pirms to stāšanās spēkā vai, ja nolīgums vai vienošanās ir jāpiemēro provizoriski, pirms to provizoriskās piemērošanas sākuma. Komisiju un pārējās dalībvalstis informē arī par jebkādam turpmākām šādu nolīgumu vai vienošanās izmaiņām vai par to izbeigšanu*.
4. Nepavadītus nepilngadīgos [...] neatgriež uz 1. punktā minēto trešo valsti.

5. IEDAĻA

NEPILNGADĪGO ATGRIEŠANA

18. pants

Bērna labākās intereses

Piemērojot noteikumus saskaņā ar šo regulu, pirmkārt ņem vērā bērna labākās intereses.

19. pants

Nepilngadīgo vecuma novērtēšana

1. Ja, pamatojoties uz pieteikuma iesniedzēja paziņojumiem, pieejamajiem dokumentārajiem pierādījumiem vai citām attiecīgām norādēm, pastāv šaubas par to, vai persona ir nepilngadīga, kompetentā iestāde var veikt [...] **vecuma novērtējumu saskaņā ar valsts tiesību aktiem** [...]. Šādam novērtējumam pēc analogijas [...] **var** piemērot Regulas (ES) 2024/1348 25. pantu.
2. **Kompetentā iestāde var paļauties uz esošu vecuma novērtējumu, kas veikts atgriešanas procedūras iepriekšējos posmos vai citās attiecīgās procedūrās.**
3. **Dalībvalsts var atzīt citu dalībvalstu pieņemtos lēmumus par vecuma novērtējumu, ja vecuma novērtēšana tika veikta saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.**

Nepavadītu nepilngadīgo atgriešana

1. [...] Attiecīgas iestādes, kas nav iestādes, kuras izpilda atgriešanu, sniedz palīdzību atbilstoši bērna labākajām interesēm.
2. Ieceļ pārstāvi vai personu, kas [...] **norīkota** bērna labāko interešu aizsardzībai, lai tā atgriešanas procesā pārstāvētu nepavadītu nepilngadīgo, palīdzētu viņam un attiecīgā gadījumā rīkotos viņa vārdā. Nodrošina, ka ieceltais pārstāvis ir pienācīgi apmācīts bērniem un attiecīgajam vecumposmam piemērotā saziņā un ka viņš [...] **var sazināties** valodā, kuru nepilngadīgais saprot **vai kuru pamatoti var uzskatīt par viņam saprotamu**. Minētā persona [...] **var** būt persona, kas norīkota par pārstāvi saskaņā ar Direktīvu (ES) 2024/1346, ja persona ir norīkota saskaņā ar minētās direktīvas 27. pantu. **Saziņu var nodrošināt, izmantojot mutiskās tulkošanas pakalpojumus.**
3. Nepavadītu nepilngadīgo uzklausa vai nu tieši, vai ar 2. punktā minētā pārstāvja vai [...] **norīkotās** personas starpniecību, tostarp saistībā ar bērna labāko interešu noteikšanu. **Vēlākais** pirms nepavadīta nepilngadīgā izraidīšanas no dalībvalsts teritorijas dalībvalsts iestādes pārliecinās, ka nepilngadīgo nogādās pie viņa ģimenes locekļa, iecelta aizbildņa vai uz piemērotu uzņemšanas centru atgriešanās valstī.

III nodaļa

TREŠĀS VALSTS VALSTSPIEDERĪGĀ PIENĀKUMI

21. pants

Pienākums sadarboties

1. Trešo valstu valstspiederīgie *izpilda pienākumu atstāt dalībvalstu teritoriju un viņiem* ir pienākums sadarboties ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm [...], *ja uz viņiem attiecas šīs regulas piemērošana.*
- 1.a *Trešo valstu valstspiederīgie bez nepamatotas kavēšanās sniedz kompetentajām iestādēm informāciju par visām būtiskajām izmaiņām viņu individuālajā situācijā, kas ir būtiskas šīs regulas nolūkā.*
2. *Neskarot pienākumu atstāt dalībvalstu teritoriju*, trešo valstu valstspiederīgie:
  - a) paliek *pieejami kompetentajām iestādēm* tās dalībvalsts teritorijā, kuras kompetencē ir atgriešanas procedūra, kas piemērojama [...] attiecīgajiem trešās valsts [...] *valstspiederīgajiem*, nebēg, *tostarp* uz citu dalībvalsti, *un ierodas uz izbraukšanu atgriešanas nolūkā, kā noteikusi kompetentā iestāde;*

- b) [...] bez nepamatotas kavēšanās sniedz visu informāciju un [...] dokumentāciju, **tostarp kopijas un elektroniskos ierakstus**, [...] kas ir **būtiski** identitātes vai **valstspiederības** noteikšanai vai pārbaudei **vai** ir citādi būtiski atgriešanas [...] procedūras ietvaros, un kas ir viņu rīcībā **vai ko viņi pamatoti varētu iegūt**;
- ba) bez nepamatotas kavēšanās nodrošina kompetentajām iestādēm personu apliecinošu vai ceļošanas dokumentu vai sadarbības, lai iegūtu personu apliecinošu vai ceļošanas dokumentu;**
- c) neiznīcina [...] **šā punkta b) un ba) apakšpunktā minētos** dokumentus, **informāciju un dokumentāciju** un nekā citādi neatbrīvojas no tiem, neizmanto pieņemtus vārdus krāpnieciskā nolūkā, nesniedz citu nepatiesu informāciju mutiski vai rakstiski un citādi krāpnieciski nepretojas atgriešanas [...] procedūrai;
- d) sniedz paskaidrojumu, ja viņiem nav personu apliecinoša dokumenta vai ceļošanas dokumenta;
- e) sniedz informāciju par to, kādas trešās valstis šķērsojuši tranzītā **un par ceļojuma maršrutu**;
- f) sniedz biometriskos datus, kas definēti **valsts un Savienības tiesību aktos, tostarp** Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2024/1358 ²⁹ 2. panta 1. punkta s) apakšpunktā,

---

²⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1358 (2024. gada 14. maijs) par biometrisko datu salīdzināšanas sistēmas *Eurodac* izveidi, lai efektīvi piemērotu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2024/1351 un (ES) 2024/1350 un Padomes Direktīvu 2001/55/EK un lai identificētu trešās valsts valstspiederīgos un bezvalstniekus, kuri uzturas nelikumīgi, un par dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu un Eiropola pieprasījumiem veikt salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem tiesībaizsardzības nolūkos, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1240 un (ES) 2019/818 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 603/2013 (OV L, 2024/1358, 22.5.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>).

- fa) ievēro pārvadātāju ceļošanas prasības un trešo valstu iestāžu ieceļošanas prasības, tostarp veselības prasības, ja šādas prasības ir vispārīgi noteiktas starptautiskajiem ceļotājiem;*
- g) *pēc pieprasījuma* norāda precīzu kontaktinformāciju, tostarp pašreizējo dzīvesvietu, adresi, tālruņa numuru, pa kuru ar viņiem var sazināties, un elektroniskā pasta adresi;
- h) bez nepamatotas kavēšanās sniedz [...] informāciju par visām g) apakšpunktā minētās kontaktinformācijas izmaiņām;
- i) [...] visā atgriešanas [...] *procedūrā ievērot visus pasākumus, kas noteikti saskaņā ar 23. panta 1. punktu un 23.c panta 1. punktu*];
- j) sniedz visu vajadzīgo informāciju un apliecinājumus saistībā ar pieprasījumiem, kas iesniegti attiecīgo trešo valstu kompetentajām iestādēm ceļošanas dokumentu saņemšanai, un vajadzības gadījumā sadarbojas ar šīm trešo valstu iestādēm;
- k) [...] klātienē vai [...] izmantojot videokonferenci, ja to pieprasa kompetentās iestādes, ierodas kompetentajās valsts [...] *vai* trešās valsts iestādēs vietā, ko norādījušas minētās iestādes, *nolūkā iegūt ceļošanas dokumentus un noskaidrot viņu identitāti vai valstspiederību*;
- ka) fiziski vai vārdiski nepretojas atgriešanai;*

- l) pēc kompetento iestāžu pieprasījuma piedalās atgriešanās un reintegrācijas konsultācijās[...];
- m) *ievēro citus attiecīgus papildu pasākumus saistībā ar atgriešanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem;*

Pienākumi, kas trešās valsts valstspiederīgajam uzlikti saskaņā ar šo pantu, neskar valsts tiesību aktos paredzētos pienākumus un pasākumus, kas nav saistīti ar atgriešanu.

- 3. Šā panta 2. punkta b) **un ba)** apakšpunktā minētā informācija un [...] dokumentācija vai, ja tā nav pieejama, tās kopijas jo īpaši ietver trešo valstu valstspiederīgo apliecinājumus un visu viņu rīcībā esošo dokumentāciju par šādiem faktiem:
  - a) viņu vārds, uzvārds, dzimšanas datums un vieta, dzimums un valstspiederība vai valstspiederības, vai fakts, ka attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais ir bezvalstnieks;
  - b) viņu ģimenes locekļi un citas ziņas par attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā personīgo situāciju, ja tās ir būtiskas atgriešanas [...] procedūras veikšanai vai atgriešanās valsts noteikšanai;
  - c) attiecīgo trešu valstu valstspiederīgo rīcībā esošo visu personu apliecinošo dokumentu vai ceļošanas dokumentu veids, numurs, derīguma termiņš un izdevēja valsts un citi viņu sniegtie dokumenti, kurus kompetentā iestāde uzskata par būtiskiem viņu identificēšanai, atgriešanas [...] procedūras veikšanai un atgriešanās valsts noteikšanai;
  - d) citas dalībvalsts vai trešās valsts izsniegtās visas uzturēšanās atļaujas vai citas atļaujas, kas trešo valstu valstspiederīgajiem dod uzturēšanās tiesības;

- e) atgriešanas lēmums, *izraidīšanas lēmums vai ieceļošanas aizliegums*, ko izdevusi cita dalībvalsts;
  - f) iepriekšējās dzīvesvietas valstis, iepriekšējās dzīvesvietas, ceļojuma maršruti un ceļošanas dokumenti.
4. Ja kompetentās iestādes nolemj paturēt kādu dokumentu, kas vajadzīgs atgriešanas [...] nolūkā, kā minēts 2. punkta b) apakšpunktā, tās nodrošina, ka trešās valsts valstspiederīgais [...] saņem fotokopijas [...], oriģinālus elektroniskā formā [...] **vai apstiprinājumu par dokumenta paturēšanu. Brīvprātīgas atgriešanas gadījumā** [...] kompetentās iestādes šādus dokumentus trešās valsts valstspiederīgajam atdod vai nu izceļošanas brīdī vai tad, kad viņš ierodas trešajā valstī.
5. Trešās valsts valstspiederīgais ir [...] **sasniedzams, izmantojot saziņas līdzekļus**, [...] **ko dalībvalsts noteikusi** saskaņā ar [...] **valsts tiesību aktiem**. Dalībvalstis nosaka valsts tiesību aktos saziņas metodi un to, kad paziņojumi uzskatāmi par saņemtiem un paziņotiem trešās valsts valstspiederīgajam, vai arī izmanto digitālās sistēmas, ko **dalībvalstis vai** Savienība izstrādājusi un/vai atbalstījusi šādas saziņas mērķiem.

[...]

21.a pants
Bēgšanas iespējamība

1. *Ja vien netiek pierādīts pretējais, konkrētā gadījumā pastāv bēgšanas iespējamība, ja attiecībā uz attiecīgo trešās valsts valstspiederīgo, kurš dalībvalstī uzturas nelikumīgi, ir izpildīts viens no šādiem kritērijiem:*
  - a) *trešās valsts valstspiederīgais ir bez atļaujas ieceļojis dalībvalsts teritorijā vai pārvietojies uz dalībvalsts teritoriju, tostarp pēc tranzīta caur trešo valsti, vai mēģina to darīt;*
  - b) *uz trešās valsts valstspiederīgo attiecas atgriešanas lēmums, ko izdevusi dalībvalsts, kura nav dalībvalsts, kuras teritorijā persona tajā brīdī nelikumīgi uzturas, tostarp tas konstatēts brīdinājumos, kas ievadīti Šengenas Informācijas sistēmā saskaņā ar Regulu (ES) 2018/1860;*
  - c) *trešās valsts valstspiederīgais neievēro vienu vai vairākus pasākumus, kas noteikti saskaņā ar 23. panta 1. punktu un 23.a panta 1. punktu, vai pauž vai apliecina nodomu to darīt;*
  - d) *trešās valsts valstspiederīgais ir atkārtoti ieceļojis dalībvalstu teritorijā, pārkāpjot spēkā esošu ieceļošanas aizliegumu;*
2. *Gadījumos, uz kuriem neattiecas 1. punkts, bēgšanas iespējamību nosaka, pamatojoties uz konkrētā gadījuma apstākļu novērtējumu. Novērtējumā iekļauj vienu vai vairākus šādus kritērijus par attiecīgo trešās valsts valstspiederīgo, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi:*
  - a) *nav dzīvesvietas, pastāvīgas uzturēšanās vietas vai ticamas adreses;*

- b) neievēro pienākumu atstāt dalībvalstu teritoriju izbraukšanas laikposmā, kas noteikts saskaņā ar 7. panta 1.a punkta a) apakšpunktu;*
- c) ja izceļošana ir tūlītēja un ir iemesli uzskatīt, ka trešās valsts valstspiederīgajam ir nodoms pārkāpt 21. panta 2. punkta a) apakšpunktā noteikto pienākumu sadarboties;*
- d) lieto piesavinātu vai viltotu personu apliecinošo vai ceļošanas dokumentu, uzturēšanās atļauju vai vīzu, vai ieceļošanas nosacījumus pamatojošos dokumentus, iznīcina minētos dokumentus vai citādi atbrīvojas no tiem, krāpnieciskā nolūkā izmanto pieņemtus vārdus, sniedz citu nepatiesu informāciju mutiski vai rakstiski un citādi krāpnieciski pretojas atgriešanas vai atpakaļuzņemšanas procedūrai;*
- e) neapmeklē atgriešanās un reintegrācijas konsultācijas, ja kompetentās iestādes ir pieprasījušas apmeklēt šādas konsultācijas;*
- f) trešās valsts valstspiederīgajam trūkst sociālās piesaistes, jo īpaši viņam nav ģimenes saišu, viņš ir nelikumīgi nodarbināts un viņam nav pietiekamu iztikas līdzekļu;*
- g) nav izpildīti 21. panta 2. punkta a)–c), e, fa) un i)–ka) apakšpunktā noteiktie pienākumi, tostarp persona nesadarbojas ceļošanas dokumentu iegūšanā;*
- h) citi kritēriji, kas nav a)–f) apakšpunktā minētie kritēriji, ja tie paredzēti valsts tiesību aktos.*

22. *pants*

[...]

III.a nodaļa
ATGRIEŠANAS VEICINĀŠANAS PASĀKUMI UN AIZTURĒŠANAS
ALTERNATĪVAS

23. pants

[...] *Vispārēji pasākumi atgriešanas [...] veicināšanai*

1. [...] *Lai sagatavotu un nodrošinātu efektīvu atgriešanu vai lai vēl vairāk stimulētu pienākumu atstāt dalībvalsti un sadarboties ievērošanu, dalībvalstis var trešo valstu [...] valstspiederīgajiem noteikt vienu vai vairākus šādus pasākumus:*
  - a) [...] *pienākums palikt* dalībvalsts teritorijā noteiktā ģeogrāfiskā apgabalā, kura robežās viņi var brīvi pārvietoties;
  - b) [...] *pienākums uzturēties kompetento iestāžu noteiktā* konkrētā adresē *vai vietā*;
  - c) [...] *pienākums ziņot* kompetentajām iestādēm [...] *noteiktā laikā personīgi vai izmantojot citus līdzekļus, kā noteikts [...] valsts tiesību aktos*;
  - d) *citi pasākumi, kas nav a)–c) apakšpunktā minētie pasākumi, ja tie paredzēti valsts tiesību aktos.*
2. *Šā panta 1. punktā paredzētos pasākumus* piemēro tikai tiktāl, ciktāl tas atbilst neaizsargātu personu īpašajām vajadzībām un bērna labākajām interesēm.

- 2.a Arī tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kurus nevar izraidīt, var piemērot šā panta 1. punktā izklāstītos pasākumus, ja viņi nesadarbojas ar kompetentajām iestādēm.*
3. Pēc pieprasījuma kompetentās iestādes var piešķirt trešās valsts valstspiederīgajam atļauju [...] *uz laiku neievērot kādu no 1. punktā minētajiem pasākumiem.*
- [...]
4. [...] *Trešās valsts valstspiederīgo informē par to, vai atļauja saskaņā ar 3. punktu [...] ir piešķirta.*
5. Trešās valsts valstspiederīgajam nav jāprasa **3. punktā minētā** atļauja, lai apmeklētu iestādes vai ierastos tiesā, **ja neapmeklēšanas rezultātā tiktu pārkāpti 1. punktā noteiktie pienākumi un ja** [...] minētā trešās valsts valstspiederīgā klātbūtne ir nepieciešama. Trešās valsts valstspiederīgais **iepriekš** paziņo kompetentajām iestādēm par šādiem apmeklējumiem.
6. Lēmumus, ko pieņem saskaņā ar 1. punkta b) un c) apakšpunktu, sagatavo rakstiski, tie ir samērīgi, un tajos ņem vērā attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā konkrētos apstākļus.

7. *Trešās valsts valstspiederīgo informē par lēmumu piemērot šā panta 1. punktā minētos pasākumus un par minētā lēmuma neievērošanas sekām, tostarp par aizturēšanu saskaņā ar 29. pantu.*

23.a pants

Izmeklēšanas pasākumi

1. *Neskarot izmeklēšanas pasākumus, ko saskaņā ar valsts tiesību aktiem veic citu iemeslu dēļ, kuri nav saistīti ar atgriešanu, dalībvalstu kompetentās iestādes vajadzības gadījumā, ja tas ir samērīgi un pienācīgi pamatoti, lai sagatavotu vai nodrošinātu efektīvu atgriešanu, var:*
- a) *pārmeklēt trešās valsts valstspiederīgo un viņa dzīvesvietu vai citas attiecīgas telpas;*
  - b) *pārmeklēt un konfiscēt personīgās mantas, elektroniskās ierīces un citus svarīgus priekšmetus;*
  - c) *piemērot citus izmeklēšanas pasākumus, ja tie paredzēti valsts tiesību aktos.*
2. *Šā panta 1. punkta a)–c) apakšpunktā paredzētos izmeklēšanas pasākumus var veikt bez attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā piekrišanas.*
3. *Izmeklēšanas pasākumos, kas noteikti saskaņā ar šā panta 1. punkta a)–c) apakšpunktu, ievēro pamattiesības, un uz tiem attiecas garantijas un tiesiskās aizsardzības līdzekļi, kas paredzēti Savienības un valsts tiesību aktos.*

23.b pants

Pienākuma sadarboties neievērošanas sekas

- 1. *Ja netiek pildīti 21. panta 1. punktā noteiktie pienākumi un 21. panta 2. punktā noteiktās prasības, dalībvalstis attiecīgajam trešās valsts valstspiederīgajam piemēro vienu vai vairākus no 23. panta 1. punktā noteiktajiem pasākumiem un var piemērot vienu vai vairākus no šādiem pasākumiem, kas ir efektīvi un samērīgi:***
  - a) izmantot līdzekļus biometrisko datu, tostarp pirkstu nospiedumu, reģistrēšanai, kas varētu ietvert iespēju kā galējo līdzekli izmantot piespiešanu, ja trešās valsts valstspiederīgais nesniedz biometriskos datus saskaņā ar 21. panta 2. punkta f) apakšpunktu;***
  - b) atteikt vai samazināt konkrētus pabalstus un piemaksas, ja tie paredzēti valsts tiesību aktos, izņemot, ja tā dēļ persona nevar apmierināt savas pamatvajadzības;***
  - c) atteikt vai samazināt stimulus, kas piešķirti, lai veicinātu brīvprātīgu atgriešanos, tostarp atteikt vai samazināt palīdzību atgriešanās un reintegrācijas programmās, ievērojot 46. panta 3. punktu;***
  - d) atteikt vai anulēt darba atļauju, ja tā paredzēta valsts tiesību aktos;***
  - e) pagarināt iecelšanas aizlieguma termiņu līdz 10. panta 6. punktā noteiktajam maksimālajam ilgumam;***
  - f) piemērot kriminālsodus, tostarp ieslodzījumu, ja tie paredzēti valsts tiesību aktos;***
  - g) piemērot naudassodus.***
  - h) noteikt citus pasākumus vai sekas, kas nav iepriekšminētie pasākumi vai sekas, ja tie ir paredzēti valsts tiesību aktos.***

23.c pants

Aizturēšanas alternatīvas bēgšanas novēršanai

- 1. Ja pastāv bēgšanas iespējamība, kā noteikts 21.A panta 1. un 2. punktā, dalībvalstis trešās valsts valstspiederīgajam var piemērot vienu vai vairākus no šādiem pasākumiem:
  - a) pietiekamas finansiālas garantijas iemaksāšana;*
  - b) elektroniskās uzraudzības izmantošana;*
  - c) citi pasākumi, kas nav a)–e) apakšpunktā minētie pasākumi, ja tie paredzēti valsts tiesību aktos.**
- 2. Lēmumā par šā panta 1. punktā minēto pasākumu piemērošanu norāda attiecīgos faktiskos un juridiskos iemeslus.*
- 3. Trešās valsts valstspiederīgos informē par lēmumu piemērot šā panta 1. punktā minētos pasākumus un par minētā lēmuma neievērošanas sekām, tostarp par aizturēšanu saskaņā ar 29. pantu.*

IV nodaļa

GARANTIJAS UN TIESISKĀS AIZSARDZĪBAS LĪDZEKĻI

1. IEDAĻA

PROCESUĀLĀS GARANTIJAS

24. pants

Tiesības uz informāciju

1. **Dalībvalstis nodrošina, ka** trešo valstu valstspiederīgie, uz kuriem attiecas [...] atgriešana [...], **tiem** informēti [...] par:
  - a) procedūras [...] mērķi [...];
  - b) trešo valstu valstspiederīgo pienākumiem [...], kas noteikti 21. un 23. pantā, pienākumu neievērošanas sekām, kas noteiktas, ievērojot [...] **23.b pantu un 29. panta 3. punkta e) apakšpunktu**, to, ka par attiecīgo personu Šengenas Informācijas sistēmā ir ievietots brīdinājums par atgriešanu, un citas dalībvalsts izdota atgriešanas lēmuma atzīšanu un izpildi saskaņā ar 9. pantu;
  - c) atgriešanās un reintegrācijas konsultācijām un programmām saskaņā ar 46. pantu;
  - d) viņu procesuālajām tiesībām [...] saskaņā ar šo regulu un valsts tiesību aktiem, jo īpaši tiesībām uz juridisko palīdzību un pārstāvību saskaņā ar 25. pantu.

2. Minēto informāciju [...] sniedz valodā, kuru trešās valsts valstspiederīgais saprot vai kuru pamatoti **uzskata** par viņam saprotamu [...]. Informāciju [...] **var** sniegt, izmantojot standarta informācijas lapas papīra vai [...] elektroniskā [...] **formātā un vajadzības gadījumā mutiski, izmantojot rakstiskās un mutiskās tulkošanas pakalpojumus. Nepavadītu** nepilngadīgo gadījumā informāciju sniedz [...] vecumam atbilstošā veidā un iesaista [...] pārstāvi vai **personu, kas norīkota palīdzēt nepilngadīgajam**, kā minēts 20. panta 2. punktā. [...]

25. pants

Juridiskā palīdzība un pārstāvība

1. Pārsūdzības vai pārskatīšanas gadījumā [...] **tiesā** saskaņā ar 27. pantu dalībvalstis pēc trešās valsts valstspiederīgā pieprasījuma nodrošina, ka **viņam tiek sniegta nepieciešamā** bezmaksas juridiskā palīdzība un pārstāvība [...].
2. **Kompetentās iestādes nodrošina, ka** nepavadīti nepilngadīgie [...] **tiek pārstāvēti un saņem palīdzību tādā veidā, lai viņi varētu izmantot tiesības un izpildīt pienākumus saskaņā ar šo regulu.**

3. [...]
4. Bezmaksas juridisko palīdzību un pārstāvību nodrošina juridiskie konsultanti vai citas pienācīgi kvalificētas personas, kam saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir tiesības vai atļauja [...], **palīdzēt** trešās valsts valstspiederīgajam **vai pārstāvēt to, vai nevalstiskas organizācijas, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir akreditētas sniegt juridiskos pakalpojumus vai pārstāvību trešo valstu valstspiederīgajiem.**
5. Bezmaksas juridisko palīdzību un pārstāvību pārsūdzības procedūrā dalībvalstis var nenodrošināt, ja:
  - a) tiek uzskatīts, ka trešās valsts valstspiederīgajam ir pietiekami līdzekļi atļauties juridisko palīdzību un pārstāvību uz sava rēķina;
  - b) tiek uzskatīts, ka pārsūdzībai nav reālu izredžu būt sekmīgai vai tā ir ļaunprātīga;
  - c) pārsūdzība vai pārskatīšana ir otrajā vai augstākā instancē, kā paredzēts valsts tiesību aktos, tostarp atkārtota uzklauššana vai pārsūdzības pārskatīšana;
  - d) trešās valsts valstspiederīgajam jau palīdz vai viņu pārstāv juriskonsults.
6. Trešās valsts valstspiederīgajam, kas pieprasa bezmaksas juridisko palīdzību un pārstāvību [...], **var likt** atklāt [...] **savu** finansiālo stāvokli.

7. [...] Dalībvalstis var:
- a) noteikt naudas vai laika ierobežojumus bezmaksas juridiskās palīdzības un pārstāvības sniegšanai ar noteikumu, ka šādi ierobežojumi nav patvaļīgi un nepamatoti neierobežo piekļuvi bezmaksas juridiskajai palīdzībai un pārstāvībai [...];
  - b) pieprasīt pilnībā vai daļēji atlīdzināt visas radušās izmaksas, ja trešās valsts valstspiederīgā finansiālais stāvoklis atgriešanas procedūras laikā ir uzlabojies vai ja lēmums sniegt bezmaksas juridisko palīdzību un pārstāvību ir pieņemts, pamatojoties uz nepatiesu informāciju, ko viņš sniedzis;
  - c) paredzēt, ka pret trešās valsts valstspiederīgajiem tiek nodrošināta vienlīdzīga attieksme attiecībā uz maksām, citām izmaksām un atlīdzinājumiem, taču šī attieksme principā nav labvēlīgāka kā attieksme pret valstspiederīgajiem juridiskās palīdzības jautājumos.
8. Dalībvalstis paredz īpašus procesuālos noteikumus, ar ko reglamentē kārtību, kādā tiek iesniegti un izskatīti bezmaksas juridiskās palīdzības un pārstāvības pieprasījumi ***saištībā ar pārsūdzību vai pārskatīšanu tiesā saskaņā ar 27. pantu***, vai arī piemēro spēkā esošos noteikumus par līdzīgiem iekšzemes pieprasījumiem ar nosacījumu, ka minētie noteikumi nepadara piekļuvi bezmaksas juridiskajai palīdzībai un pārstāvībai pārmērīgi sarežģītu vai neiespējamu.

9. Ja lēmumu nepiešķirt bezmaksas juridisko palīdzību un pārstāvību pieņem iestāde, kas nav [...] *tiesa*, pamatojoties uz to, ka tiek uzskatīts, ka pārsūdzībai nav reālu izredžu būt sekmīgai vai tā ir ļaunprātīga, pieteikuma iesniedzējs ir tiesīgs saņemt tiesību efektīvu aizsardzību [...] *tiesā* pret šādu lēmumu. [...]
10. Dalībvalstis var nodrošināt bezmaksas juridisko palīdzību un pārstāvību administratīvajā procedūrā saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

2. IEDAĻA

TIESISKĀS AIZSARDZĪBAS LĪDZEKĻI

26. pants

Tiesības uz efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekļi

1. Attiecīgajam trešās valsts valstspiederīgajam nodrošina efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli, lai apstrīdētu [...] **7. panta 1. punktā**, 10. pantā un 12. panta 2. punktā minētos lēmumus [...] **tiesā, kas ir kompetenta saskaņā ar valsts tiesību aktiem**.
2. Efektīvs tiesiskās aizsardzības līdzeklis nodrošina gan faktisko, gan juridisko apstākļu pilnīgu [...] pārbaudi.
3. [...] **Ja lietas materiāli, kas darīti zināmi tiesai, kura ir atbildīga par tiesiskās aizsardzības līdzekli pret atgriešanas lēmumu vai izraidīšanas lēmumu, un kas papildināti vai precizēti, ņemot vērā uz sacīkstes principu balsītu tiesvedību, liecina, ka varētu tikt apdraudēts neizraidīšanas (non-refoulement) princips**, [...] pārbauda atbilstību prasībām, kas izriet no (non-refoulement) principa [...].
4. **Atgriešanas lēmumā iekļauta nebūtiska elementa anulēšana vai atcelšana nenozīmē attiecīgā lēmuma pārējās daļas anulēšanu vai atcelšanu.**

Pārsūdzība kompetentā [...] tiesā

1. **Šīs regulas piemērošanas** [...] nolūkā termiņš pārsūdzības iesniegšanai pirmās instances [...] **tiesā** nepārsniedz 14 dienas, **ja vien valsts tiesību aktos nav paredzēts garāks termiņš, kas nepārsniedz 30 dienas.**
2. Šā panta 1. punktā minēto [...] **termiņu** sāk skaitīt no dienas, kad trešās valsts valstspiederīgajam saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir paziņoti vai **ir uzskatāms, ka ir paziņoti**, attiecīgie **7. panta [...] 1. punktā**, 10. pantā un 12. panta 2. punktā minētie lēmumi, [...].
3. Ja atgriešanas lēmums ir balstīts uz to pašu aktu vai iekļauts tajā pašā aktā, kurš satur lēmumu, ar ko atsaka vai izbeidz likumīgu uzturēšanos, atgriešanas lēmuma pārsūdzības termiņi var būt tie, kas noteikti valsts tiesību aktos tāda lēmuma pārsūdzībai, ar kuru izbeidz vai atsaka likumīgu uzturēšanos.
4. Ja ieceļošanas aizliegums **un/vai izraidīšanas lēmums** ir izdots kopā ar 7. pantā minēto atgriešanas lēmumu, [...] **tos** kopā ar minēto atgriešanas lēmumu pārsūdz tajā pašā [...] **tiesā**, tajā pašā [...] tiesvedībā un tādos pašos termiņos. Ja ieceļošanas aizliegums **un/vai izraidīšanas lēmums** ir izdots atsevišķi no atgriešanas lēmuma vai ir vienīgais pārsūdzamais lēmums, to var pārsūdzēt atsevišķi. [...]

[...]

28. pants

Apturošs spēks

1. ***Pirms to lēmumu izpildes, kas pieņemti, ievērojot 7. pantu [...] un 12. panta 2. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka izraidīšanu [...] pēc pieprasījuma vai ex officio var apturēt kompetentā [...] pirmās instances tiesa uz laiku, kamēr tiek iesniegta 27. pantā minētā pārsūdzība vai uz laiku, līdz kļūst zināms pārsūdzības rezultāts, ja vien valsts tiesību aktos jau nav paredzētas normas, saskaņā ar kurām pirmās instances tiesiskajiem aizsardzības līdzekļiem ir apturošs spēks. Dalībvalstis, pilnībā ievērojot [...] Hartas 47. pantu [...], saskaņā ar valsts tiesību aktiem var noteikt, vai apturēšanu piešķir pēc pieprasījuma vai ex officio.***
2. [...]

3. Ja ir iesniegta turpmāka pārsūdzība par pirmo vai tam sekojošu pārsūdzības lēmumu, [...] **izraidīšanu** neaptur, ja vien trešās valsts valstspiederīgais nepieprasa apturēšanu un kompetenta [...] **tiesa** nenolemj to piešķirt, pienācīgi ņemot vērā konkrētā gadījuma specifiskos apstākļus. **Tas neskar valsts tiesību aktu noteikumus.**

[...]

V nodaļa

[...] AIZTURĒŠANA

29. pants

Aizturēšanas iemesli

1. Saskaņā ar šo regulu dalībvalstis var trešās valsts valstspiederīgo aizturēt, pamatojoties uz katra gadījuma individuālu izvērtējumu, un tikai tiktāl, ciktāl aizturēšana ir samērīga.
2. Dalībvalstis var aizturēt trešās valsts valstspiederīgo tikai **atgriešanas, tostarp** atgriešanas sagatavošanas, **atpakaļuzņemšanas un** [...] izraidīšanas veikšanas nolūkā.
3. Trešās valsts valstspiederīgo var aizturēt tikai viena vai vairāku šādu iemeslu dēļ:
  - a) pastāv bēgšanas iespējamība, kas noteikta saskaņā ar [...] **21.A** pantu;
  - b) trešās valsts valstspiederīgais izvairās no **atpakaļuzņemšanas**, atgriešanas sagatavošanas vai izraidīšanas [...] vai to traucē;
  - c) trešās valsts valstspiederīgais rada drošības risku, kā noteikts 16. pantā;
  - d) ir jānosaka vai jāpārbauda viņa identitāte vai valstspiederība;
  - e) nav izpildīti [...] **21. panta 2. punkta a)–c), e, fa) un i)–ka) apakšpunktā noteiktie pienākumi [...], tostarp persona nesadarbojas ceļošanas dokumentu iegūšanā;**
  - f) **citi attiecīgi iemesli, kas saistīti ar atgriešanu un kas paredzēti valsts tiesību aktos, lai nodrošinātu efektīvas atgriešanas procedūras, kuras ir nepieciešamas un samērīgas.**

4. [...]
5. Rīkojumu par aizturēšanu izdod administratīvās vai tiesu iestādes. Rīkojumu par aizturēšanu izdod ar rakstisku lēmumu, norādot faktiskos un juridiskos iemeslus, kā arī informāciju par pieejamajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem. Lēmumu trešās valsts valstspiederīgajam [...] **paziņo mutiski vai rakstiski** viņam saprotamā valodā vai valodā, kuru pamatoti var uzskatīt par viņam saprotamu, **tostarp, izmantojot mutiskās un rakstiskās tulkošanas pakalpojumus**.
6. Kad dalībvalstis, ievērojot 2. punktu, aiztur trešās valsts valstspiederīgo, tās ņem vērā [...] **to, vai** trešās valsts valstspiederīgais [...] ir neaizsargāta persona.

30. pants

[...]

31. pants

[...]

32. pants.

Aizturēšanas periods

1. Aizturēšanas periods ir iespējami īss un ilgst, kamēr pastāv 29. pantā noteiktie [...] **iemesli** un kamēr aizturēšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu sekmīgu atgriešanu.
2. Ja tiek konstatēts, ka 29. pantā noteiktie [...] **iemesli** vairs nepastāv, [...] trešās valsts valstspiederīgo atbrīvo **no aizturēšanas, ievērojot šo regulu**. Šāda atbrīvošana neliedz piemērot [...] pasākumus saskaņā ar [...] **23.–23.c pantu**.
3. Aizturēšanas periods [...] dalībvalstī nepārsniedz 12 mēnešus. [...] Ja paredzams, ka atgriešanas procedūra ieilgs tāpēc, ka attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais nesadarbojas vai tāpēc, ka kavējas vajadzīgo dokumentu saņemšana no trešām valstīm, **aizturēšanu var piemērot uz ilgāku periodu, bet tas vienā dalībvalstī nepārsniedz 24 mēnešus.**
Ja trešās valsts valstspiederīgais ir pārcēlies uz citu dalībvalsti un viņa rīcība ir iemesls aizturēšanai, kā minēts 29. panta 3. punktā, piemēro jaunu aizturēšanas laikposmu.

3.a *Aizturēšanu pēc 3. punktā paredzētā maksimālā 24 mēnešu aizturēšanas perioda beigām var piemērot uz papildu periodiem, kas nepārsniedz sešus mēnešus, ja pastāv bēgšanas iespējamība un ja ir parādījusies pamatota izraidīšanas iespējamība vienas vai vairāku šādu apstākļu izmaiņu dēļ:*

- a) parādās jauna nozīmīga informācija par trešās valsts valstspiederīgā identitāti;*
- b) ir iegūts ceļošanas dokuments, vai var pamatoti uzskatīt, ka tas ir iegūts, apstākļu izmaiņu dēļ;*
- c) ir uzlabojusies sadarbība ar trešo valsti.*

Aizturot trešās valsts valstspiederīgo saskaņā ar šo daļu, dalībvalsts šādam gadījumam piešķir prioritāti, lai nodrošinātu, ka aizturēšana notiek pēc iespējas īsāku laikposmu.

- 4. Šā panta 3. un 3.a punktā noteikto maksimālo aizturēšanas [...] **periodu** izbeigšanās neliedz piemērot pasākumus saskaņā ar [...] 23.–23.c pantu.
- 5. *Ja trešās valsts valstspiederīgais aizturēšanas laikā sadarbojas saistībā ar viņa atgriešanu, attiecīgā gadījumā bez liekas kavēšanās organizē attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā brīvprātīgu atgriešanos. Aizturēšanu attiecīgā gadījumā var turpināt līdz izceļošanai, lai nodrošinātu efektīvu atgriešanu saskaņā ar 3. un 3.a punktu.*

33. pants

Aizturēšanas pārskatīšana

1. **Dalībvalstis nodrošina**, ka aizturēšanu [...] pārskata vismaz reizi [...] **sešos** mēnešos vai nu pēc attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā pieteikuma, vai *ex officio*.
2. **Dalībvalstis nodrošina**, ka nepavadītu nepilngadīgo aizturēšanu [...] pārskata vismaz reizi trijos mēnešos **vai nu pēc attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā pieteikuma, vai ex officio**.
3. Ja aizturēšanas rīkojumu ir izdevušas vai aizturēšanas periodu ir pagarinājušas administratīvās iestādes, dalībvalstis [...]:
  - a) [...] **paredz** aizturēšanas likumīguma pārskatīšanu, **par ko jālemj** [...] pēc iespējas ātrāk **valsts tiesību aktos noteiktā laikposmā** pēc aizturēšanas sākuma [...]; vai
  - b) **piešķir** attiecīgajam trešās valsts valstspiederīgajam [...] pārsūdzības tiesības, kas nodrošina to, ka aizturēšanas likumīgums [...] tiek pārskatīts tiesā, [...] par ko [...] **jālemj** iespējami drīz **valsts tiesību aktos noteiktā laikposmā** pēc attiecīgās procedūras sākuma [...]. Šādā gadījumā dalībvalstis aizturēšanas brīdī nekavējoties informē attiecīgo trešās valsts valstspiederīgo par iespēju pārsūdzēt.

Aizturēšanas apstākļi

1. Aizturētās personas **parasti** [...] ievieto īpašās telpās, arī citu telpu nodalītās daļās. Ja dalībvalsts nespēj nodrošināt aizturēšanu šādās telpās un ir spiesta izmantot ieslodzījuma vietu telpas, trešo valstu valstspiederīgos, **ja tas ir iespējams**, nošķir no parastajiem ieslodzītajiem.
2. Aizturētajiem trešo valstu valstspiederīgajiem ir piekļuve āra pastaigu laukumam. **Ja tas ir nepieciešams aizturēšanas centrs sekmīgai darbībai un samērīgi, piekļuvi āra pastaigu laukumam uz noteiktu laiku var ierobežot.**
3. Aizturētajiem trešo valstu valstspiederīgajiem pēc viņu pieprasījuma ļauj laicīgi sazināties ar juridiskiem pārstāvjiem, ģimenes locekļiem un kompetentām konsulārām iestādēm.
4. Īpašu uzmanību pievērš aizturēto neaizsargāto personu īpašajām vajadzībām [...]. Aizturētajiem trešo valstu valstspiederīgajiem nodrošina neatliekamo veselības aprūpi un slimību primāro ārstēšanu.
5. Likumīgajiem pārstāvjiem, ģimenes locekļiem, kompetentajām konsulārajām iestādēm un attiecīgajām un kompetentajām valsts, starptautiskajām un nevalstiskajām organizācijām un struktūrām **pēc trešās valsts valstspiederīgā pieprasījuma** sniedz iespēju apmeklēt jebkuru aizturēšanas centru un sazināties ar trešo valstu valstspiederīgajiem, un tikties ar viņiem apstākļos, kuros tiek ievērots privātums. Var noteikt, ka šādiem apmeklējumiem nepieciešama atļauja **un jāatbilst citiem attiecīgiem nosacījumiem, tostarp kompetentajai iestādei ir iepriekš jāizsniedz pienācīga drošības pielaide saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem var noteikt šādas piekļuves ierobežojumus, ja šādi ierobežojumi ir objektīvi nepieciešami telpu drošībai, sabiedriskajai kārtībai vai administratīvajai pārvaldībai.**

6. Aizturētajiem trešo valstu valstspiederīgajiem nodrošina [...] informāciju par aizturēšanas telpu noteikumiem un viņu tiesībām un pienākumiem [...] viņiem **saprotamā valodā vai valodā, kuru pamatoti var uzskatīt par viņam saprotamu**. Šajā informācijā iekļauj arī informāciju par viņu tiesībām saskaņā ar valsts tiesību aktiem sazināties ar 3. un 5. punktā minētajām organizācijām un struktūrām.

35. pants

Nepavadītu nepilngadīgo un ģimeņu ar nepilngadīgajiem aizturēšanas apstākļi

1. Nepavadītu nepilngadīgo un ģimeņu ar nepilngadīgajiem aizturēšana ir tikai galējs līdzeklis, un šādas personas aiztur uz visīsāko pamatoto laikposmu un ņemot vērā bērna labākās intereses.
2. [...] Nepavadītiem nepilngadīgajiem [...] **un ģimenēm ar nepilngadīgajiem aizturēšanas periodā** nodrošina uzturēšanos atsevišķās telpās, garantējot pietiekamu privātumu. Darbinieki ir pienācīgi apmācīti un telpas ir pielāgotas, lai ņemtu vērā [...] **nepilngadīgo** vajadzības atkarībā no viņu [...] **vecuma**.
3. Aizturētajiem nepilngadīgajiem ir iespēja iesaistīties brīvā laika pavadīšanas aktivitātēs, tostarp rotaļāties un iesaistīties atpūtas aktivitātēs atbilstoši viņu vecumam, un piekļuve izglītībai **vai izglītojošām aktivitātēm** tādā formā, kas ir vispiemērotākā aizturēšanas ilgumam.

VI nodaļa

ATPAKAĻUZŅEMŠANA

36. pants

Atpakaļuzņemšana [...]

1. [...] Kompetentās iestādes pēc atgriešanas lēmuma izdošanas [...] **attiecīgā gadījumā** ar *Frontex* atbalstu [...] **atbilstoši situācijai** [...] uzsāk [...] atpakaļuzņemšanu, **jo īpaši, ja ir jānosaka vai jāpārbauda attiecīgās personas identitāte vai valstspiederība vai jāiegūst ceļošanas dokumenti, kas tai dod iespēju atgriezties** [...]
2. [...]
3. [...] Attiecīgā gadījumā izmanto Eiropas ceļošanas dokumentu personu atgriešanai saskaņā ar piemērojamo atpakaļuzņemšanas instrumentu un Regulu (ES) 2016/1953 ³⁰.

---

³⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1953 (2016. gada 26. oktobris) par Eiropas ceļošanas dokumentu izveidi tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi, un ar ko atceļ Padomes 1994. gada 30. novembra ieteikumu (OV L 311, 17.11.2016., 13. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1953/oj>).

4. [...]
5. [...]
6. [...]
7. Atpakaļuzņemšanu [...] trešās valstīs atbalsta īpaši Savienības atgriešanas sadarbības koordinatori, kurus finansē Savienība. Šādi sadarbības koordinatori ir daļa no Savienības delegāciju struktūras un cieši koordinē savu darbu ar Komisiju attiecīgo Savienības politikas prioritāšu īstenošanā.

8. *Lai uzraudzītu sadarbību ar trešām valstīm atpakaļuzņemšanas jomā, Komisija reizi 12 mēnešos var pieprasīt paziņot aģentūrai Frontex šādus datus par attiecīgajām trešām valstīm:*
- a) *valstspiederības apstiprinājuma pieprasījumu skaits un pozitīvo un negatīvo atbilžu skaits, kas saņemtas saistībā ar valstspiederības apstiprinājuma pieprasījumiem;*
  - b) *ceļošanas dokumentu izsniegšanas pieprasījumu skaits, trešo valstu iestāžu izsniegto ceļošanas dokumentu skaits un negatīvo atbilžu skaits saistībā ar ceļošanas dokumentu izsniegšanas pieprasījumiem;*
9. *Frontex piešķir Komisijai piekļuvi šajā punktā minētajiem datiem. Šā panta a) un b) apakšpunktā minētos datus sadalījumā pa dalībvalstīm var paziņot trešām valstīm, lai uzraudzītu atpakaļuzņemšanas pienākumu īstenošanu un ievērošanu, tostarp Savienības atpakaļuzņemšanas instrumentu satvarā.*
10. *Dalībvalstīm nav pienākuma iesniegt pieprasītos datus, ja tie nav pieejami.*

37. pants

[...]

VII nodaļa

PERSONAS DATU KOPĪGOŠANA UN NOSŪTĪŠANA

38. pants

Informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm

1. Lai īstenotu šo regulu, dalībvalstis izmanto visus piemērotos sadarbības un informācijas apmaiņas līdzekļus.
2. Informācijas apmaiņu veic pēc dalībvalsts pieprasījuma, un tā var notikt tikai starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm.
3. Dalībvalstis *pēc pieprasījuma* paziņo cita citai [...] *pieejamo* informāciju par personu, uz kuru attiecas šī regula, lai veiktu atgriešanas procedūru [...] un sniegtu *atgriešanās un* reintegrācijas palīdzību.
4. Ja ar 3. punktā minēto informāciju var apmainīties, izmantojot ES informācijas sistēmas, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/818 ³¹ 4. panta 15. punktā, vai kā ar papildinformāciju saskaņā ar Regulu (ES) 2018/1860, šādas informācijas apmaiņu *parasti* veic, izmantojot tikai minētos līdzekļus.

---

³¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/818 (2019. gada 20. maijs), ar ko izveido satvaru ES informācijas sistēmu sadarbībai policijas un tiesu iestāžu sadarbības, patvēruma un migrācijas jomā un groza Regulas (ES) 2018/1726, (ES) 2018/1862 un (ES) 2019/816 (OV L 135, 22.5.2019., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/818/oj>).

5. [...] **Informācijas pieprasījumā** [...] **iekļauj** tā pamatojumu.
6. Konkrēti, 3. punktā minētā informācija [...] **var** būt šāda:
- a) informācija, kas vajadzīga, lai noteiktu trešās valsts valstspiederīgā identitāti un attiecīgā gadījumā viņa ģimenes locekļu un radnieku identitāti, [...] un citas ģimenes saites;
  - b) informācija, kas saistīta ar biometriskajiem datiem, kuri iegūti no trešās valsts valstspiederīgā saskaņā ar Regulu (ES) 2024/1358[...];
  - c) informācija par trešās valsts valstspiederīgā valstspiederību un [...] ceļošanas dokumentu(-iem)[...];
  - d) informācija par trešās valsts valstspiederīgā dzīvesvietu, pārvietošanās maršrutiem, valodu prasmēm un kontaktinformācija (elektroniskā pasta adrese(-es) un tālruņa numurs(-i));
  - e) informācija par **uzturēšanās statusu vai atļaujām, kas dod tiesības uzturēties, tostarp par** uzturēšanās dokumentiem vai vīzām, **kā arī pieteikumiem vai to pagarinājumiem,** ko izdevusi kāda dalībvalsts vai trešā valsts;

- f) informācija, kas saistīta ar trešās valsts valstspiederīgā atgriešanas operāciju[...];
- g) informācija, kas saistīta ar trešās valsts valstspiederīgā *atgriešanu un attiecīgā gadījumā* reintegrāciju[...];
- h) visu to atgriešanas lēmumu pamatojums, kuri pieņemti attiecībā uz trešās valsts valstspiederīgo[...];
- ha) informāciju par to, vai trešās valsts valstspiederīgais pilda 21. un 23. pantā noteiktos pienākumus;**
- i) informācija par to, vai trešās valsts valstspiederīgais tika aizturēts, vai arī viņam tika piemērotas aizturēšanas alternatīvas;
- j) informācija, kas saistīta ar sodāmības reģistru vai trešās valsts valstspiederīgā radīto apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai, sabiedrības drošībai vai valsts drošībai;
- k) informācija par trešās valsts valstspiederīgā neaizsargātību, veselību un medicīniskajām vajadzībām.

7. Pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij ir pienākums sniegt atbildi iespējami drīz un ne vēlāk kā [...] *divu* nedēļu laikā.
8. Sniegto informāciju var izmantot vienīgi 3. punktā noteiktajiem mērķiem. Katrā dalībvalstī šādu informāciju atkarībā no tās veida un saņēmējas iestādes pilnvarām var paziņot tikai tām iestādēm vai tiesu iestādēm, kurām uzticēta atgriešanas procedūra, atpakaļuzņemšana [...] vai reintegrācijas palīdzības sniegšana.
9. ***Dalībvalstis pēc pieprasījuma viena otram nodod trešās valsts valstspiederīgā ceļošanas dokumentu oriģinālus, ja ceļošanas dokuments ir nepieciešams atgriešanas nodrošināšanai.***

39. pants

Ar trešo valstu valstspiederīgajiem saistītu datu nosūtīšana trešām valstīm *atgriešanas, atpakaļuzņemšanas un reintegrācijas nolūkos*

1. Neskarot 40. un 41. pantu, 38. panta 6. punkta a)–h) ***un k)*** apakšpunktā minētos datus kompetentā iestāde un attiecīgā gadījumā *Frontex* var apstrādāt un nosūtīt trešās valsts kompetentajai iestādei [...] ***vai*** trešām [...] ***personām, kuru kompetencē ir reintegrācijas palīdzības sniegšana vai citi ar atgriešanas īstenošanu saistīti uzdevumi, piemēram, aviosabiedrībām vai medicīnas pakalpojumu sniedzējiem, un ja*** tas ir nepieciešams [...] ***atgriešanas, atpakaļuzņemšanas un reintegrācijas nolūkos*** [...].

2. [...]
3. Dalībvalstis un Frontex, kas nosūta personas datus saskaņā ar 1. vai 2. punktu, nodrošina, ka šāda nosūtīšana atbilst attiecīgi Regulas (ES) 2016/679 V nodaļai un Regulas (ES) 2018/1725 V nodaļai.
4. Datu nosūtīšanu saskaņā ar 1. [...]punktu dokumentē un dokumentāciju pēc pieprasījuma dara pieejamu kompetentajai uzraudzības iestādei, kas izveidota saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679 51. panta 1. punktu un Regulas (ES) 2018/1725 52. panta 1. punktu, norādot arī nosūtīšanas datumu un laiku un informāciju par saņēmējas trešās valsts kompetento iestādi.

Ar trešo valstu valstspiederīgo notiesājošiem spriedumiem krimināllietās saistītu datu nosūtīšana trešām valstīm *atgriešanas, atpakaļuzņemšanas un reintegrācijas nolūkos*

1. Datus, kas attiecas uz vienu vai [...] **vairākiem** notiesājošiem spriedumiem krimināllietās attiecībā uz trešās valsts valstspiederīgo, kompetentā iestāde un attiecīgā gadījumā *Frontex* konkrētos gadījumos var apstrādāt un nosūtīt trešās valsts kompetentajai iestādei **vai trešām personām, kuru kompetencē ir reintegrācijas palīdzības sniegšana vai citi ar atgriešanas īstenošanu saistīti uzdevumi**, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
  - a) trešās valsts valstspiederīgais, kura personas dati tiek nosūtīti, iepriekšējo 25 gadu laikā ir notiesāts par teroristisku nodarījumu vai iepriekšējo 15 gadu laikā par citu noziedzīgu nodarījumu, kas iekļauts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1240³² pielikumā, [...] **vai ir veicis nodarījumu, par kuru** saskaņā ar dalībvalsts, kurā viņš par to ir notiesāts, valsts tiesību aktiem **ir paredzēts brīvības atņemšanas sods**, kura ilgums ir vismaz [...] viens gads;
  - b) datu nosūtīšana ir vajadzīga, lai veiktu [...] **atgriešanu, atpakaļuzņemšanu [...] un reintegrāciju**;
  - c) [...]

---

³² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1240 (2018. gada 12. septembris), ar ko izveido Eiropas ceļošanas informācijas un atļauju sistēmu (*ETIAS*) un groza Regulas (ES) Nr. 1077/2011, (ES) Nr. 515/2014, (ES) 2016/399, (ES) 2016/1624 un (ES) 2017/2226 (OV L 236, 19.9.2018., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj>).

- d) [...]kompetentā iestāde un attiecīgā gadījumā *Frontex* ir [...] **pārbaudījusi**, ka datu nosūtīšanas dēļ nerodas risks pārkāpt neizraidīšanas (*non-refoulement*) principu;
- e) [...]kompetentā iestāde un attiecīgā gadījumā *Frontex* ir [...] **pārbaudījusi**, ka datu nosūtīšanas dēļ nerodas risks pārkāpt Hartas 50. pantu.

2. [...]

3. Dalībvalstis un *Frontex*, kas nosūta personas datus saskaņā ar 1. vai 2. punktu, nodrošina, ka šāda nosūtīšana atbilst attiecīgi Regulas (ES) 2016/679 V nodaļai un Regulas (ES) 2018/1725 V nodaļai.
4. Datu nosūtīšanu saskaņā ar 1. [...]punktu dokumentē un dokumentāciju pēc pieprasījuma dara pieejamu kompetentajai uzraudzības iestādei, kas izveidota saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679 51. panta 1. punktu un Regulas (ES) 2018/1725 52. panta 1. punktu, norādot arī nosūtīšanas datumu un laiku, informāciju par saņēmējas trešās valsts kompetento iestādi, pamatojumu, ka nosūtīšana atbilst 1. [...]punktā noteiktajiem nosacījumiem, un to, kādi personas dati tika nosūtīti.

41. pants

Trešo valstu valstspiederīgo veselības datu nosūtīšana uz trešām valstīm atgriešanas operācijas veikšanas un reintegrācijas nolūkā

1. Datus, kas attiecas uz medicīnisko palīdzību, kura sniedzama trešo valstu valstspiederīgajiem atgriešanas operācijā, kompetentā iestāde un attiecīgā gadījumā *Frontex* konkrētos gadījumos var apstrādāt un nosūtīt trešās valsts kompetentajai iestādei ***vai trešām personām, kuru kompetencē ir reintegrācijas palīdzības sniegšana vai citi ar atgriešanas īstenošanu saistīti uzdevumi, piemēram, medicīnas pakalpojumu sniedzējiem***, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
  - a) datu nosūtīšana ir vajadzīga, lai veiktu atgriešanas operāciju;

[...]

2. Datus, kas attiecas uz trešās valsts valstspiederīgā veselības stāvokli **un medicīniskajām vajadzībām**, kompetentā iestāde un attiecīgā gadījumā *Frontex* konkrētos gadījumos var apstrādāt un nosūtīt trešai personai, kuras kompetencē ir reintegrācijas palīdzības sniegšana **vai citi ar atgriešanas īstenošanu saistīti uzdevumi**, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
  - a) datu nosūtīšana ir nepieciešama, lai sniegtu 46. pantā minēto reintegrācijas palīdzību, kas ir pielāgota trešās valsts valstspiederīgā medicīniskajām vajadzībām;
  - b) trešās valsts valstspiederīgais, kura personas dati tiek nosūtīti, [...] šādai nosūtīšanai ir piekritis.
3. Dalībvalstis un *Frontex*, kas nosūta personas datus saskaņā ar 1. vai 2. punktu, nodrošina, ka šāda nosūtīšana atbilst attiecīgi Regulas (ES) 2016/679 V nodaļai un Regulas (ES) 2018/1725 V nodaļai.
4. Datu nosūtīšanu saskaņā ar 1. vai 2. punktu dokumentē un dokumentāciju pēc pieprasījuma dara pieejamu kompetentajai uzraudzības iestādei, kas izveidota saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679 51. panta 1. punktu un Regulas (ES) 2018/1725 52. panta 1. punktu, norādot arī nosūtīšanas datumu un laiku, informāciju par saņēmējas trešās valsts kompetento iestādi, pamatojumu, ka nosūtīšana atbilst 1. vai 2. punktā noteiktajiem nosacījumiem, un to, kādi personas dati tika nosūtīti.

VIII nodaļa

KOPIĢA ATGRIEŠANAS SISTĒMA

42. pants

Kopīgas atgriešanas sistēmas sastāvdaļas

1. Saskaņā ar šo regulu kopīga atgriešanas sistēma sastāv no:
  - a) kopīgas procedūras tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai, kuriem nav tiesību uzturēties [...] *dalībvalstu teritorijā*;
  - b) dalībvalstu atgriešanas lēmumu atzīšanas un izpildes sistēmas;
  - c) [...]
  - d) digitālām sistēmām trešo valstu valstspiederīgo atgriešanas [...] un reintegrācijas pārvaldībai;
  - e) dalībvalstu savstarpējās sadarbības;
  - ea) *pietiekama aizturēšanas kapacitātes līmeņa, ko noteikusi dalībvalsts, ņemot vērā faktiskās vajadzības*;
  - f) *finansiāla atbalsta, ko sniedz Savienība, un operatīvā atbalsta, ko sniedz Savienības struktūras, biroji un aģentūras [...] saskaņā ar to attiecīgajām pilnvarām.*

2. Savienība un dalībvalstis nosaka kopīgās prioritātes un nodrošina nepieciešamos turpmākos pasākumus atgriešanas[...] un reintegrācijas jomā, ņemot vērā Eiropas patvēruma un migrācijas pārvaldības stratēģiju, kas pieņemta saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1351 8. pantu, atgriešanas robežprocedūras īstenošanu saskaņā ar Regulu (ES) [...] **2024/1349**, novērtējumu par trešo valstu sadarbības līmeni ar dalībvalstīm atpakaļuzņemšanas jomā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) 810/2009 ³³ 25.a pantu un Savienības atpakaļuzņemšanas instrumentus un visus citus Savienības instrumentus, kuri attiecas uz sadarbību atpakaļuzņemšanas jomā.
3. Savienība un dalībvalstis nodrošina lojālu sadarbību un ciešu koordināciju starp kompetentajām iestādēm un starp Savienību un dalībvalstīm, kā arī sinerģiju starp iekšējiem un ārējiem komponentiem[...].

43. pants

Kompetentās iestādes [...]

1. Katra dalībvalsts saskaņā ar valsts tiesību aktiem izraugās kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par to pienākumu izpildi, kuri izriet no šīs regulas.

[...]

---

³³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) (OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/810/oj>).

[...]

44. pants

Dalībvalstu savstarpējā sadarbība

1. Kompetentās iestādes, kuras izraudzītas saskaņā ar 43. pantu, ***parasti*** sadarbojas un palīdz cita citai šādos nolūkos:
  - a) atļaut tranzītu caur attiecīgo dalībvalstu teritoriju, lai palīdzētu izpildīt citas dalībvalsts atgriešanas lēmumu vai iegūt ceļošanas dokumentus;
  - b) sniegt loģistikas[...] vai citu materiālu palīdzību vai palīdzību natūrā ***saistībā ar tranzītu, ko, ievērojot a) apakšpunktu, veic caur to teritoriju;***
  - c) [...] ***sekmēt 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto pārsūtīšanu;***
  - d) [...] ***atbalsīt trešās valsts valstspiederīgā izceļošanu uz dalībvalsti, kurā viņam ir tiesības uzturēties, saskaņā ar 8. panta 3. punktu.***

[...]

2. **Kompetentās iestādes, kuras izraudzītas saskaņā ar 43. pantu, var sadarboties un palīdzēt cita citai, tostarp šādos nolūkos:**
  - a) **vadīt vai atbalstīt politisko dialogu un sakarus ar trešo valstu iestādēm ar nolūku atvieglot atpakaļuzņemšanu;**
  - b) **sazināties ar trešo valstu kompetentajām iestādēm ar nolūku pārbaudīt trešo valstu valstspiederīgo identitāti un iegūt derīgu ceļošanas dokumentu;**
  - c) **pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts vārdā organizēt praktiskus pasākumus atgriešanas izpildei;**

45. pants

Aģentūras Frontex atbalsts

1. Dalībvalstis var pieprasīt savām kompetentajām iestādēm aģentūras *Frontex* izvietoto vai atbalstīto ekspertu palīdzību saskaņā ar Regulu (ES) 2019/1896, arī atgriešanas sadarbības koordinatorus un citus sadarbības koordinatorus.

2. Dalībvalstis sniedz aģentūrai *Frontex* attiecīgu informāciju par plānotajām *Frontex* atbalsta vajadzībām, lai plānotu aģentūras atbalstu *saskaņā ar* Regulu (ES) [...] **2019/1896**.

46. pants

Atgriešanās un reintegrācijas atbalsts

1. Dalībvalstis [...] **nodrošina, ka ir pieejamas** atgriešanās un reintegrācijas konsultācijas [...], lai **attiecīgā gadījumā** trešo valstu valstspiederīgajiem pēc iespējas agrīnā atgriešanas procesa posmā sniegtu informāciju un norādījumus par atgriešanās un reintegrācijas iespējām, tostarp par 3. punktā minētajām programmām. Atgriešanās un reintegrācijas konsultācijas var apvienot ar citām konsultācijām kā daļu no citām migrācijas procedūrām dalībvalstī.
2. Dalībvalstis [...] **var nodrošināt** informāciju par atgriešanos un reintegrāciju [...] pirms atgriešanas lēmuma izdošanas[...].
3. Dalībvalstis [...] **nodrošina, ka ir pieejamas** atgriešanās un reintegrācijas [...] **programmas, kuras atbalsta vai finansē valsts vai Savienības līmenī. Šādās** programmās [...] **iekļauj** loģistikas, finansiālu **vai** [...] citu materiālu palīdzību vai palīdzību natūrā, vai stimulus, tostarp reintegrācijas palīdzību atgriešanās valstī, ko sniedz trešās valsts valstspiederīgajam.

4. **Atgriešanās un** reintegrācijas palīdzība nav individuālas tiesības un nav atpakaļuzņemšanas procedūras priekšnoteikums.
5. Palīdzība, ko sniedz, izmantojot atgriešanās un reintegrācijas programmas, [...] **var** būt atkarīga no tā, kā trešās valsts valstspiederīgais sadarbojas un pilda pienākumus, un laika gaitā to var samazināt. Nosakot atgriešanās un reintegrācijas palīdzības veidu un apmēru, attiecīgā gadījumā [...] **var** ņemt vērā šādus kritērijus:
- a) attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā sadarbošanos atgriešanas un atpakaļuzņemšanas procedūras laikā, kā paredzēts 21. pantā;
  - b) vai trešās valsts valstspiederīgais atgriežas brīvprātīgi, vai tiek izraidīts;
  - c) vai trešās valsts valstspiederīgais ir Regulas (ES) 2018/1806 II pielikuma sarakstā iekļautas trešās valsts valstspiederīgais;
  - d) vai trešās valsts valstspiederīgais ir notiesāts par noziedzīgu nodarījumu;
  - e) vai trešās valsts valstspiederīgajam ir īpašas vajadzības tādēļ, ka viņš ir neaizsargāta persona, nepilngadīgais, nepavadīts nepilngadīgais vai ģimenes loceklis[...];
  - f) papildu kritērijus, kas noteikti valsts tiesību aktos.*
6. Šajā pantā minēto palīdzību nepiešķir trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri jau ir saņēmuši citu vai tādu pašu atbalstu no kādas dalībvalsts vai Savienības. Savienība, dalībvalstis un *Frontex* nodrošina reintegrācijas palīdzības saskaņotību un koordināciju.

IX nodaļa

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

47. pants

Ārkārtas situācijas

1. Gadījumos, kad to trešo valstu valstspiederīgo skaits, kuri ir jāatgriež, ir ārkārtīgi liels un tā dēļ kādai dalībvalstij rodas neparedzēti liela slodze aizturēšanas vietās vai administratīvajam vai tiesu personālam, attiecīgā dalībvalsts var nolemt uz ārkārtas situācijas laiku [...] noteikt garākus termiņus nekā tie, kas noteikti [...] **27. panta 1. punktā**, 33. panta 3. punktā un **38. panta 7. punktā**, un veikt steidzamus pasākumus attiecībā uz aizturēšanas apstākļiem, atkāpjoties no tiem, kas paredzēti 34. panta 1. punktā un 35. panta 2. punktā.
2. Ja dalībvalsts nolemj veikt šādus ārkārtas pasākumus, tā nekavējoties informē Komisiju. Tā arī informē Komisiju, tikko kā vairs nav iemeslu šādu ārkārtas pasākumu piemērošanai.
3. Šo pantu netulko tā, ka tas ļautu dalībvalstīm atkāpties no to vispārējā pienākuma veikt visus vispārējos un īpašus atbilstošos pasākumus, lai nodrošinātu to pienākumu izpildi, kuri noteikti šajā regulā.

48. *pants*

[...] ³⁴[...]

---

³⁴ [...]

49. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu. Ja komiteja atzinumu nesniedz, Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

50. pants

Ziņošana

1. Līdz [...] **pieci gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā**] un turpmāk ik pēc pieciem gadiem Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas piemērošanu dalībvalstīs un vajadzības gadījumā ierosina grozījumus.
2. Pēc Komisijas pieprasījuma dalībvalstis tai nosūta informāciju, **ja tāda pieejama**, kas vajadzīga 1. punktā minētā ziņojuma sagatavošanai, ne vēlāk kā deviņus mēnešus pirms termiņa beigām. **Ja iespējams, Komisija izmanto informāciju, kas darīta pieejama saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 862/2007.**

51. pants

Atcelšana

1. Direktīvu 2008/115/EK atceļ attiecībā uz dalībvalstīm, kurām ir saistoša šī regula. Direktīvu 2001/40/EK un Padomes Lēmumu 2004/191/EK atceļ no [...] **7. panta 8. punktā** minētā īstenošanas lēmuma publicēšanas dienas attiecībā uz dalībvalstīm, kurām ir saistoša šī regula.
2. Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu pielikumā.

52. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. *To piemēro no [divi gadi, sākot no spēkā stāšanās dienas]. Tomēr 4. panta 3. punkta a), b), d) un g) apakšpunktu, 7. panta 8. punktu, 7. panta 9. punktu un 17. pantu piemēro no spēkā stāšanās dienas.*

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētāja*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs/priekšsēdētāja*
